

MICHA

II

INHOUD:

- De profetie van Micha, deel II.
- De profetie van Micha, deel III.

En al uwe kinderen zullen van den HEERE geleerd zijn,
en de vrede uwer kinderen zal groot zijn.

Jes. 54 : 13

Micha

(DEEL II)

„Gij zult den Naam des HEEREN [Jehova's] uws Gods niet ijdelijk gebruiken (niet tevergeefs gebruiken, van Ess); want de HEERE [Jehova] zal niet onschuldig houden, die Zijnen Naam ijdelijk gebruikt (tevergeefs gebruikt, van Ess)”. - Exodus 20 : 7.

JEHOVA's Naam strekt dengene, die hem gebruikt of ontvangt, of het nu een schepsel of een organisatie is, tot groote eer. God verkoos de stad Jeruzalem als woonplaats voor Zijn verbondsvolk. Hij zette Zijn Naam daar in en maakte Jeruzalem zoodoende tot een zeer beroemde stad. God liet Zijn tempel in Jeruzalem bouwen en maakte uit haar de plaats waar Hij aanbeden zou worden. Dit was de stad van Jehova, een zinnebeeld van Zijn organisatie op aarde. De stad Jeruzalem en haast al haar bewoners ontvingen Jehova's gunst en Zijn Naam „tevergeefs”; en dit natuurlijk wegens de overtreding van Gods gebod. Evenzoo heeft de „Christenheid”, welke door Jeruzalem voorschaduwd werd, den Naam en de gunst Gods tevergeefs ontvangen. De uitdrukking: 'den Naam Jehova's ijdelijk gebruiken' of, 'tevergeefs dragen' neemt geen betrekking op den man van de straat, die onwaardige woorden gebruikt, zooals de geestelijken gewoonlijk dezen tekst toepassen. Wie zich gewijd heeft om den wil Gods te doen, door zijn geloof in Christus Jezus als zijn Redder te openbaren, in de voetstappen van Christus Jezus begint te wandelen en zich vervolgens terugtrekt, die voert of draagt den Naam Gods tevergeefs. Wie vervolgens een weg inslaat, die lijnrecht in strijd is met dien, welchen de Schrift aantoon, door eigenzinnig, verwaand en hoogmoedig te worden en zijn broeders slaat, die heeft den Naam Gods tevergeefs ontvangen. Hij, die den Naam Gods tevergeefs draagt, brengt grooten smaad op dezen Naam en zijn einde is de vernietiging. Enkelen mogen wellicht onwetend op den verkeerden weg geraken nadat zij den Naam des Heeren hebben aangenomen, doch zoodra hun de waarschuwing en kennis ten deel wordt, die hen den rechten weg aantoonen, moeten zij - indien zij willen leven - onmiddellijk rechtsomkeert maken en den goeden weg bewandelen.

2 De boozen of wetteloozen zijn dezulken, die door God betreffende Zijn voornemen verlicht zijn en zich vervolgens van God afkeeren en tegen Hem strijden. Lucifer was groot in Jehova's organisatie; hij was verlicht, hij bekleedde een plaats van groote verantwoordelijkheid, werd echter hebzuchtig en eergierig en een directe tegenstander van Jehova. Hij wordt derhalve in de Heilige Schrift als 'de booze' akenmerkt (1 Joh. 3 : 12). Al degenen, die God en Christus Jezus erkend en daarna het Woord van Jehova verworpen en zich van Hem afgekeerd hebben, hebben Gods Naam gelasterd en Hem tevergeefs gedragen en de Heere rangschikt hen in de klasse der boozen. Jehova is met de boozen of goddeloozen lank-

moedig geweest; de apostel zegt dienaangaande: „Wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de dagen van Noach, als de ark toebereid werd” (1 Petr. 3 : 20). Het Nederlandsche woord „lankmoedigheid”, zooals het in het algemeen gebruikt wordt, heeft verschillende beteekenissen, onder anderen: laten geschieden of dulden, tegenhouden of uitstellen, zooals bijvoorbeeld het tegenhouden of uitstellen van een oordeelsvoltrekking. De Schriftuurlijke beteekenis van dit woord is vaak dezelfde. „Lankmoedigheid” beteekent: langzaam in het uiten van toorn, geduldig zijn of verdragen, - een ingrijpen uitstellen - dat wil zeggen den booze zijn eigen weg laten gaan totdat Gods bestemde tijd gekomen is om te handelen.

3 Het geduld of de lankmoedigheid van God beteekent niet, dat God ooit welwillend op den boosdoener neerziet. Integendeel er staat geschreven: „God oordeelt den rechtvaardigen, en God is iederen dag over de goddeloozen vertoornd” (Ps. 7 : 12; Engel. Bijbel). Vervolgens staat er geschreven: „Hij [God] verdelgt alle goddeloozen” (Ps. 145 : 20). Ondertusschen wacht Jehova Zijn eigen bestemden tijd voor de voltrekking van Zijn rechterlijke uitspraak tegen de wetteloozen af. De navolgers van Christus Jezus moeten leeren eveneens lankmoedig en geduldig of verdraagzaam te zijn. Tot dezulken zijn de volgende woorden der Schrift gericht: „Wandelt waardiglijk der roeping, met welke gij geroepen zijt; Met alle doetmoedigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, verdragende elkander in liefde” (Efez. 4 : 1, 2). „Verdragende elkander, en vergevende de een den anderen, zoo iemand tegen iemand (eenige klacht) heeft; gelijkewijs als Christus u vergeven heeft, (doet) ook gij alzoo”. - Col. 3 : 13.

4 Wat deze Schriftplaatsen betreft, kan niemand met recht zeggen, dat zij beteekenen, dat iemand die den Naam des Heeren ontvangen heeft, nooit toornig mag worden. Een rechtvaardige toorn over het bedrijven van onrecht is op zijn plaats en rechtvaardig, daar de mensch, die den Heere Jezus Christus navolgt, onrechtvaardige handelingen niet kan goedkeuren. De volgende woorden zijn gericht tot degenen, die zich gewijd hebben om den wil Gods te doen en de voetstappen van Jezus na te volgen: „Wordt toornig, en zondigt niet” (Efez. 4 : 26). Hoe kan iemand toornen en niet zondigen? Hoe kan iemand door toornig te worden of tengevolge van toorn zondigen? Zonde is overtreding van de Goddelijke wet (1 Joh. 3 : 4). Als iemand toornig wordt kan hij er naar verlangen, uiting te geven aan dien toorn door dengene lichame-

lijk te straffen, op wien hij toornig is. Dit is een overtreding van de Goddelijke wet en is daarom zonde. Gods wet zegt: 'Mijne is de wraak. . . Ik zal de wraak op Mijne tegenpartijen doen wederkeeren' (Deut. 32 : 35, 41, 43; Rom. 12 : 19 en Hebr. 10 : 30). Evenals de Heere met Zijn vijanden lankmoedig is en Zijn eigen bestemden tijd om hen te bestraffen, afwacht, evenzoo moeten ook degenen, die den Naam van Jehova ontvangen hebben, lankmoedigheid en vergeving beoefenen en het aan God overlaten dat Hij te Zijner eigen bepaalden tijd Zijn oordeel aan de kwaaddoeners voltrekt. De navolgers van Christus Jezus hebben op den dag der wrake Jehova's, in verband met de kennisgeving van deze wraak, een werk te doen, en in overeenstemming met hun opdracht behelst dit werk, 'den dag der wrake onzes Gods te verkondigen' (Jes. 61 : 2). Jehova verklaart in Zijn Woord dat op al degenen, die Zijn Naam smaden wraak genomen zal worden, doch dat Hij deze wraak zal uitoefenen. Vervolgens zegt de Schriftplaats, dat alle gunstgenooten of heiligen aan het uitoefenen van het gericht zullen deelhebben, namelijk in zooverre dat zij zich bezighouden met het binden der goddeloosen, door de reeds geschreven gerichten van Jehova te verkondigen. - Ps. 149 : 8, 9.

5 Het overblijfsel moet de hem toegewezen taak vervullen, en deze taak bestaat in de vrijmoedige bekendmaking van Gods voornemen, zooals het in Zijn Woord tot uitdrukking komt. Jehova liet Zijn profeten van oudsher, Zijn oordeelen verkondigen en neerschrijven. Deze reeds vroeger opgeteekende rechterlijke uitspraken van God, den Heere, moeten Zijn getrouwe getuigen thans op die manier bekend maken, doordat zij aan hen die willen hooren, deze oordeelen verkondigen.

De Reden

6 Op dit punt met de beschouwing der profetie van Micha voortgaande, lette men er op, dat Jehova's Woord tot Micha gericht was. Micha werd geboden, dit woord bekend te maken en thans moeten Jehova's getuigen, die door Micha voorgesteld worden, het Woord Gods eveneens openbaar maken. De „Christenheid” heeft den Naam van Jehova God gedragen. De benaming „Christenheid” omvat de Roomsche Katholieke Hiërarchie, de andere geestelijken, de „gekozen ouderlingen”, den „mensch der zonde”, den „zoon des verderfs”, de Judas-klasse, evenals alle anderen, die - ongeacht hun godsdienst of benaming - voorgeven, dienaren van God te zijn en die als een deel van Satans organisatie met elkander verbonden zijn. Evenals er maar een overblijfsel van Israëel Jehova getrouw bleef, zoo blijft ook thans slechts een overblijfsel van degenen, die belijden, dienaren van God te zijn, hun verbond getrouw. Door Zijn profetie Micha verklaart Jehova hier de reden, waarom God aan degenen Zijn wraak zal uitoefenen die Zijn Naam tevergeefs gedragen hebben. „Dit alles, om de overtreding van Jacob, en om de zonden van het huis Israëls; wie is (het begin van) de overtreding van Jacob? Is het niet Samaria? En wie (van) de hoogten van Juda? Is het niet Jeruzalem?” - Micha 1 : 5.

7 De naam „Jakob” (die „verdringer” beteekent), zooals hij in dezen tekst gebruikt wordt, vertegen-

woordigt in de eerste plaats het noordelijke huis, dat wil zeggen de tien stammen van Israëel, die Samaria tot hoofdstad hadden. De overige stammen van Israëel hadden Jeruzalem als hoofdstad. Aldus is in het tegenbeeld de geheele „Christenheid” in ongehoorzaamheid en oppositie verzonken tegen Jehova God.

8 Dit zijn Gods vijanden en zullen Zijn wraak ondervinden. De profetie stelt dan de vraag aangaande de „overtreding van Jakob” en beantwoordt haar door een verdere vraag als volgt: „Is het niet Samaria”? De koning Omri, de vader van Achab, maakte Samaria tot hoofdstad van de tien stammen die het huis Jakobs uitmaakten (1 Kon. 16 : 23, 24). Later zeide de profetie Micha in zijn profetie (6 : 16) aangaande de overtreding: „Want de inzettingen van Omri worden onderhouden, en het gansche werk van het huis van Achab [der Baals- of duivelaanbidders]; en gij wandelt in derzelver raadslagen”. Buiten de aanbedding van Baal behoorden tot de „zonde van Samaria” ook de aanbedding van de gouden kalveren te Dan en Bethel, waardoor de aanbedding van Jehova God met afgodenaanbedding vermengd en het volk van de ware aanbedding van Jehova in Zijn tempel afgeleid werd (1 Kon. 12 : 26-33; Amos 8 : 14). Het was vervolgens het koninkrijk van Samaria, dat de samenzwering of het verbond met Damaskus in Syrië sloot, om tegen Juda te strijden. Over dit verbond profeteerde Jesaja, dat het verbroken zou worden en wel - naar de profetie verklaart - omdat „God met ons”, dat is met Zijn getrouw volk is (Jes. 7 : 1-9; 8 : 9, 10). De „overtreding van Jakob” heeft dus betrekking op „de vriendschap der wereld”, dat is op den baalsdienst, de aanbedding der duivelen, vervolgens op de hooge vereering en aanbedding van schepselen (vooral van de godsdienstige leiders, die beweren God te vertegenwoordigen of in Zijn plaats te staan) en vooral ook op een vereering en aanbedding, zooals aan de Roomsche-Katholieke Hiërarchie en andere geestelijken betoond wordt, die zij van hun ondergeschikten verlangen en ontvangen. Verder behoort hierbij de hooge vereering en aanbedding van die menschen die godsdienstleiders in de een of andere organisatie van godsdienstaanhangers, welke den naam Gods draagt, zijn, vervolgens degenen, die aan het „verbond” of den Volkenbond deelhebben, welke in de plaats van Christus Jezus en in strijd met Hem, den Koning, den „Leeuw uit den stam van Juda”, is opgericht. Al deze dingen behooren tot deze overtreding of de zonde van Samaria. Wanneer Christus Jezus, de grootere Jehu tot het moderne Samaria afkomt, maakt Hij aan deze overtredingen en overtreders een einde, doordat Hij Jehova's oordeel aan hen voltrekt, zooals dit in de profetieën voorschaduwd is. - 2 Koningen 10 : 1-27; Jesaja 28 : 1-4.

De Plaats der Aanbedding

9 Jehova legde Zijn Naam op Jeruzalem, liet er een tempel bouwen en zoo was Jeruzalem de plaats der aanbedding van Jehova God. De „hoogten”, zooals deze uitdrukking in verband met Israëel gebruikt wordt, waren verboden plaatsen, die dienden voor de waarneming van een zekeren uiterlijken vorm der godsvereering. Jeruzalem was de eenige verheven plaats der aanbedding van Jehova, waar zij in over-

eenstemming met Zijn wet gegeven werd. Vandaar de vraag in deze profetie: „En wie van de hoogten van Juda?“; hetgeen zeggen wil: Waar rust de verantwoording voor de hoogten in geheel Juda?

10 Zooals de geschiedkundigen verklaren, was het sedert de vroegste tijden onder de heidensche natiën een gewoonte, op een hooggelegen of in het oog vallende plaats een plaats der aanbidding te vestigen. De Roomsche Katholieken hebben dien weg van het begin af bewandeld. Men moge zich hierbij herinneren, dat de Roomsche-Katholieke Hiërarchie in ieder land haar gebouwen op de meest in het oog vallende plaatsen heeft opgericht. Zij zoeken de hooge en verheven plaatsen uit, om zichzelf ten toon te stellen. Toen God met Israël in Moab het verbond sloot, verklaarde Hij daar den Israëlieten door de wet: „Gij zult ganschelijk vernielen al de plaatsen, alwaar de volken, die gij zult erven, hunne goden gediend hebben; op de hooge bergen, en op de heuvelen, en onder allen groenen boom. En gij zult hunne altaren afwerpen, en hunne opgerichte beelden verbreken, en hunne bosschen met vuur verbranden, en de gedenken beelden hunner goden nederhouwen; en gij zult hunnen naam te niét doen uit diezelfde plaats. Gij zult den HEERE, uwen God, alzoo niet doen! Maar naar de plaats, die de HEERE uw God, uit al uwe stammen verkiezen zal, om Zijnen Naam aldaar [dat is in Jeruzalem] te zetten, naar Zijne woning [Zijn tempel] zult gijlieden vragen, en daarheen zult gij komen. En daarheen zult gijlieden brengen uwe brandofferen, en uwe slachtofferen, en uwe tienden, en het hefoffer uwer hand, en uwe geloften, en uwe vrijwillige offeren, en de eerstgeboorten uwer runderen en uwer schapen. En aldaar zult gijlieden voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, eten en vroolijk zijn, gijlieden en uwe huizen, over alles, waaraan gij uwe hand geslagen hebt, waarin u de HEERE, uw God, gezegend heeft“ (Deut. 12 : 2-7). In het begin van Salomo's heerschappij bestond er geen tempel in Jeruzalem ter aanbidding: „Alleenlijk offerde het volk op de hoogten, want geen huis was den Naam des HEEREN gebouwd, tot die dagen toe. En Salomo had den HEERE lief, wandelende in de inzettingen van zijnen vader David; alleenlijk offerde hij en rookte op de hoogten. En de koning ging naar Gibeon, om aldaar te offeren, omdat die hoogte groot was; duizend brandofferen offerde Salomo op dat altaar. Te Gibeon verscheen de HEERE aan Salomo in eenen droom des nachts; en God zeide: Begeer wat Ik u geven zal“. - 1 Kon. 3 : 2-5.

11 Aanvande de verboden hoogten zeide de Heere: „Is het niet Jeruzalem?“ Vanaf de koningsfamilie tot het gewone volk beperkten de Joden - door ontrouwheid - hun aanbidding niet tot den tempel in Jeruzalem, zooals hun bevolen was, maar zij zochten andere plaatsen, om een uiterlijken vorm van afgodenvereering zoowel binnen als buiten Jeruzalem te onderhouden. Door deze handelwijze was Jeruzalem, omdat het immers de hoofdstad was, voor het onrechtvaardig gebruik der hoogten in het gansche land, verantwoordelijk. Hun oedraet toont aan, dat zij den Naam van God te verreefs oedragen en ontvangen hadden. De koning bleef in gebreke deze „hoog-

ten“ af te schaffen en dit bracht nog grootere verantwoording op de stad en den koning. Dan werd de koning Salomo in zijn hoogten ouderdom ontrouw en ging tot de duivelaanbidding over. - 1 Kon. 11 : 7-13.

12 De profeet Micha begon gedurende de heerschappij van den koning Jotham te profeteeren; over dien koning staat geschreven: „En hij deed dat recht was in de oogen des HEEREN; naar alles, wat zijn vader Uzziä gedaan had, deed hij. Alleenlijk werden de hoogten niet weggenomen; het volk offerde en rookte nog op de hoogten; dezelve bouwde de hooge poort aan het huis des HEEREN“ (2 Kon. 15 : 34, 35). Wat Jotham's zoon Achaz betreft, zoo beging deze grove overtredingen van de wet Gods: „Hij offerde ook en rookte op de hoogten en op de heuvelen, ook onder alle groen geboomte“ (2 Kon. 16 : 4). De tien stammen van het noordelijke rijk van Israël verbraken de wet Gods eveneens, door deze voor hun uiterlijken vorm der aanbidding van God te gebruiken. Toen de tien stammen zich met den koning van Syrië tegen Juda verbonden, verbond de koning Achaz het koninkrijk Juda met Assyrië: „En Achaz nam het zilver en het goud, dat in het huis des HEEREN, en in de schatten van het huis des konings gevonden werd, en hij zond den koning van Assyrië een geschenk. Zoo hoorde de koning van Assyrië naar hem; want de koning van Assyrië toog op tegen Damaskus, en nam haar in, en voerde hen gevangelijk naar Kir, en hij doodde Rezin“. - 2 Koningen 16 : 5-9.

13 Aanbidders in den nieuwen tijd, die voorgeven God te eeren, door zekere vormen van godzaligheid aan te nemen en zinnelooze woorden te spreken, doen zoo iets, terwijl hun harten van Jehova verwijderd zijn. Hierbij staan zij op hetgeen zij hun „rechten en vrijheden“ noemen, stichten hun eigen godsdienstige organisatie en grijpen naar vormen van godsdienst, die aan hun eigen neigingen voldoen. Zij stellen geen belang in het Koninkrijk Gods en de belangen van het Koninkrijk zijn ver van hen verwijderd. Om deze reden verleent de Heere deze koninkrijksbelangen 'aan een volk, dat zijne vruchten voortbrengen zal' (Matth. 21 : 43). Deze moderne godsdienstaanhangers sluiten met de goddelooze natiën dezer wereld, die Jehova en Zijn Koninkrijk bestrijden, een liga of verbond. De koning Hizkia verwoestte de hoogten van die anti-goddelijke aanbidding, zooals geschreven staat: „Hij nam de hoogten weg, en brak de opgerichte beelden, en roeide de bosschen uit; en hij verbrijzelde de koperen slang, die Mozes gemaakt had, omdat de kinderen Israëls tot die daen toe haar gerookt hadden: en hij noemde haar Nehüstan (koperen God; Kath. Bijb.). Hij betrouwde op den HEERE, den God Israëls, zoodat na hem zijns gelijke niet was onder alle koningen van Juda, noch die vóór hem geweest waren“. - 2 Kon. 18 : 4, 5.

14 Heden is een grootere dan Hizkia noodig om den onheiligen cultus der godsdienstaanhangers op te ruimen en Christus Jezus is bezig juist dit te doen. De zoon van den koning Hizkia deed precies het tegenovergestelde van hetgeen zijn vader gedaan had en bouwde in strijd met Gods wet de hoogten weer op: „Want hij bouwde de hoogten weder op, die

Hizkia, zijn vader, verdorven had; en hij richtte Baal altaren op, en maakte een bosch, gelijk als Achab, de koning van Israël, gemaakt had, en boog zich neder voor al het heil des hemels, en diende ze. En hij bouwde altaren in het huis des HEEREN, waarvan de HEERE gezegd had: Te Jeruzalem zal Ik Mijnen Naam zetten". - 2 Kon. 21 : 3, 4.

15 De Roomsche-Katholieke Hiërarchie en haar bondgenooten volgen denzelfden weg als de wetteloze koning Manasse. Het woord van den profeet Ezechiël, dat de ontrouwe „Christenheid” betreft, luidt: „[Gij] bouwdet. . . voor u een kapel en maakt u een verhevenheid in elke straat; op elken kruisweg hebt gij u een verhevenheid gebouwd, uw schoonheid afschuwelijk misbruikt, u schaamteloos aangeboden aan elken voorbijganger, talloze keeren hoerij gepleegd. [Gij bouwdet] uw kapel op elken kruisweg. . . en uw verhevenheid maakt in elke straat. . . [Gij] waart. . . nog niet eens als een hoer er op uit om geld te vergaren. De gehuwde overspelige vrouw neemt het van vreemden, en aan elke hoer geeft men geschenken; maar gij geeft zelf geschenken aan al uw minnaars en bood hun giften aan, opdat zij van alle kanten tot u zouden komen in uw hoerijen. Ik zal u overleveren in hun handen, en zij zullen uw kapel omver halen en uw verhevenheden afbreken, en uw kleederen uittrekken, uw kostbaarheden wegnemen en u naakt en bloot laten liggen” (Ezech. 16 : 24, 25, 31-33, 39; zie „Rechtvaardiging” deel I bldz. 188 en de volgende, Deutsche uitgave). Op deze wijze geeft Jehova Zijn voornemen vooruit te kennen, om de godsdienstaanhangers uit te roeien die Zijn Naam aangenomen, hem boosaardig gelasterd en derhalve te vergeefs gedragen hebben. Deze waarheden worden nu aan het volk Gods geopenbaard en gegeven, opdat het deze aan de menschen van goeden wil brenge, die nu het bevel des Heeren, hetwelk uit Zijn Tempel voortkomt, hooren en de gunst des Heeren moeten zoeken, gelijk Hij geboden heeft.

16 Dan laat Jehova Zijn voornemen weten, om Samaria te verwoesten: „Daarom zal Ik Samaria stellen tot eenen steenhoop des velds, tot plantingen eens wijngaards; en Ik zal hare steenen in de vallei storten, en hare fundamenten ontdekken” (Micha 1 : 6). Alhoewel Samaria een sterk verdedigde stad was, zoodat zij een driejarige belegering kon trotseeren, viel zij toch ter bestemder tijd. Evenzoo is het met de pochende „Christenheid” gesteld, die er aanspraak op maakt, van onbreekbare stevigheid te zijn. Zij zal te gronde gericht en tot een verwoest veld gemaakt worden. (De ineenstorting beschrijvende, die over Samaria en eveneens over de „Christenheid” of de georganiseerde godsdiensten en hun organisaties zou komen, zeide de profeet: „Daarom zal Ik [het]. . . tot plantingen eens wijngaards [stellen]”).

17 Jesaja, die eveneens in de dagen van Micha profeteerde, zeide over de ontrouwe „Christenheid”: „Nu dan, Ik zal ulieden nu bekend maken, wat Ik Mijnen wijngaard doen zal; Ik zal zijnen tuin (omheining) wegnemen, opdat hij zij tot afleiding; zijnen muur zal ik verscheuren, opdat hij zij tot vertreding. En Ik zal hem (tot) woestheid maken; hij zal niet besnoeid noch omgèhakt worden, maar distelen en doornen zullen (daarin) opgaan; en Ik zal den wol-

ken gebieden, dat zij geen regen daarop regenen. Want de wijngaard van den HEERE der heirscharen is het huis van Israël, en de mannen van Juda zijn eene plant Zijner verlustigingen; en Hij heeft gewacht naar recht, maar ziet, het is schurftheid (het was bloed-bestuur; Utr. Vert.), naar gerechtigheid, maar ziet, het is geschreeuw”. - Jes. 5 : 5-7.

18 Toen Jehova over Samaria profeteerde, haar „tot een puinhoop op het veld” (Leidsche Vert.) te willen maken, gaf Hij vooraf te kennen, hoe Hij de verheven „Christenheid” volledig verwoesten en te gronde richten zal, voornamelijk de Roomsche-Katholieke Hiërarchie en de met haar verbonden geestelijkheid. Hetzelfde voorzeide Jehova ook door Zijn profeet Obadja. Op deze wijze legt Jehova daar den nadruk op Zijn voornemen, om de huichelachtige godsdienstaanhangers te vernietigen, opdat niemand zich kan verontschuldigen over datgene onwetend te zijn, wat over de groote huichelachtige en duivelsche organisatie zal losbarsten.

19 De profetie van Micha onthult Jehova's voornemen, het boven alles uitstekende gebouw der „Christenheid” te verwoesten en toont tevens aan, dat God haar verpletteren en tot haar grondvesten zal afbreken, haar berg der leugen wegvagen en haar tot haar eigen smaad en schande aan de kaak zal stellen. De Roomsche-Katholieke Hiërarchie, de met haar verbonden geestelijkheid en hun „heerlijken der kudde” hebben Christus Jezus, den veiligen grondslag uit steen, verworpen en Jehova zal nu binnenkort al degenen die tot deze goddelooze organisatie behooren, volkomen vernietigen. - Jes. 28 : 16-21.

20 Gedurende vele jaren heeft de „Christenheid” den duivelschen godsdienst uitgeoefend en de zonde van Samaria bedreven, doordat zij schepselen verhief en loofde, onder het voorwendsel ze heilig te verklaren en ze als voorwerp der vereering te verhoogen; ja zij heeft het volk geleerd tot dergelijke zoogenaamde „heiligen” te bidden en hen te eeren, terwijl deze „heiligen” in werkelijkheid nooit bestaan hebben, maar enkel alleen bedrog en misleiding zijn. Deze goddeloosheid is gebeurd in openlijke verbreking van Jehova's gebod in Exodus 20 : 1-5. Door de „Christenheid” en vooral door de Roomsche-Katholieke Hiërarchie worden overal gesneden of gegoten beelden gebruikt, om op de menschen indruk te maken, ze te verblinden en ze te nopen, schepselen en voorwerpen eer en aanbidding te geven. Derhalve voorzeide Jehova door Zijn profeet, wat over de „Christenheid” zou komen: „En al hare gesneden beelden zullen vermorzeld worden, en al hare hoerenbelooningen zullen met vuur verbrand worden, en al hare afgoden zal Ik stellen tot eene woestheid; want zij heeft ze van hoerenloon vergaderd en zij zullen tot hoerenloon wederkeeren”. - Micha 1 : 7.

21 De menschen van goeden wil onder de „katholieke bevolking” en anderen met een goed hart moeten deze waarheden nu leeren kennen en het overblijfsel van Jehova heeft de plicht ontvangen voor een gelegenheid te zorgen, dat zij deze groote waarheden hooren en leeren verstaan. Het stukslaan van de gegoten beelden in Samaria voorschaduwde de verwoesting, die over de godsdienstige systemen der „Christenheid” zal komen, die deze levenlooze dingen

gebruikt heeft, om het volk te misleiden en te be-rooven. In Moab gaf Jehova Zijn volk het bevel en zeide: „Er zal geene hoer zijn onder de dochteren van Israël; en er zal geen schandjongen (Sodomietier; Engel. Bijbel) zijn onder de zonen van Israël. Gij zult geen hoerenloon noch hondenprijs in het huis des HEEREN, uws Gods, brengen, tot eenige gelofte; want ook die beiden zijn den HEERE, uwen God, een gruwel”. - Deut. 23 : 17, 18.

22 Op deze plaats voorschaduwet Israël de „Christenheid”, die gedurende langen tijd „hoereri” bedreven heeft en nu bedrijft. De „Christenheid” heeft het „hoerenloon” en den „hondenprijs” in de godsdienstige organisaties binnengebracht, die den Naam van God en Christus aangenomen hebben, hetgeen alles een directe verbreking van de wet Gods is. De godsdienstaanhanqers hebben uitoezien naar ongeoorloofde betrekkingen met alle andere deelen van de aardse organisatie van den Duivel en hebben daarmee „hoereri” bedreven. Oneerlijke groote kooplieden en verdorven politici zijn in de organisaties van deze godsdienstaanhanqers uitgenoodigd en binnengehaald en zij allen hebben samen gewerkt om den snooden mammon uit de zakken te lokken van degenen, die zij door hun duivelsche leerstellingen misleid en verdorven hebben. Door dergelijke hoereri is het „loon” of het geld, dat daaruit gestroomd is, in die organisatie overgebracht, die er aanspraak op maakt God op aarde te vertegenwoordigen. Een Sodomietier werd met een „hondenprijs” vergeleken. Ook dezen zijn in de organisatie binnengehaald, die zich met den Naam van Christus tooit. Rooms-Katholieke priesters maken er aanspraak op van hoogstaande moraal en de behoeders der menschheid te zijn, om deze in haar zedelijken levenswandel te behoeden en te bewaren, maar in werkelijkheid zijn zij de meest ontuchtige menschen die er bestaan. Zij hebben zich van den dekmantel hunner zoogenaamden „christelijken godsdienst” bediend, en bedienen zich daar nog van, waarachter zij naar goeddunken hun onzedelijke gebruiken verschuilen en verder doorvoeren, om hun wellustige begeerten te bevredigen.

23 Jehova geeft de volledige verzekering, dat de „Christenheid” vernietigd zal worden. „En al hare afgoden zal ik stellen tot eene woestheid” (zie Ezech. 23 : 2-10: „Rechtvaardiging” deel I blz. 297, Duitse uitgave). Om welke reden zal de Heere aldus handelen? „Want zij [de 'Christenheid'] heeft ze van hoerenloon vergaderd, en zij zullen tot hoerenloon wederkeeren”. Al die beelden, rozenkransen en alle soorten van beelden ter vereering van afgoden en eeredienst der Rooms-Katholieke Hiërarchie en hun bondgenooten, beteekenen tegenover Jehova niets anders dan hoereri en dit gebeurt om den prijs van de een of andere hebzuchtige reden of „loon”. De geestelijkheid en vooral de Rooms-Katholieke Hiërarchie heeft een bedriegelijk systeem opgebouwd, waar zij de eerste soort van misdadigers heeft binnengehaald; zij heeft den Naam van Jehova en Christus Jezus gebruikt, om de armen en onwetenden er toe te brengen hen te ondersteunen en hun (der armen en onwetenden) zwaar verdiend geld in de kassen van de oude „hoer” te laten stroomen, om de

hebzuchtige wenschen van een gezelschap van buitensporige mannen te bevredigen. Het is reeds wreed genoeg, om menschen te bedriegen en op deze wijze hun zwaarverdiend geld weg te nemen. Maar dat die menschen den Naam des Heeren als dekmantel voor hun gruwelijke gewoonten gebruiken, om hun bedriegelijke plannen uit te voeren, is nog veel erger.

24 Deze godsdiensthandelaars hebben door hun afgodische gewoonten het volk bedrogen, zichzelf met materiele dingen verrijkt en den goeden Naam van den Almachtige gelasterd. Derhalve zegt de Heere over hen dat zij de juiste plaats zullen vinden, die hun toekomt, namelijk de vernietiging. „Uit de opbrengst van ontucht zijn ze samengeflanst, tot loon voor ontucht keren ze weer terug” (Kath. Bijb.). „Want zij verzamelen ze uit het loon der ontucht en tot het loon der ontucht zullen ze terugkeeren” (Rotherham Engelsch). Jehova inspireerde Zijn getrouwen dienaar Jakobus, om Zijn woorden tot de Rooms-Katholieke Hiërarchie en haar bondgenooten, met inbegrip van de „heerlijken der kudde” te richten, die den Naam des Heeren hebben aangenomen en tegelijkertijd een deel van Satans wereld vormen. Derhalve staat er geschreven: „Overspelers en overspeleressen, weet gij niet, dat de vriendschap der wereld eene vijandschap Gods is? Zoo wie dan een vriend der wereld wil zijn, die wordt een vijand van God gesteld”. - Jak. 4 : 4.

25 Gedurende langen tijd hebben deze mannen in weelde geleefd, daar zij hun onrechtmatig verworven winst voor hun eigen wellustige gemakkelikheden gebruikt hebben. God kondigt Zijn voornemen aan om hun instellingen tesamen met degenen die ze opgebouwd hebben, te vernietigen. Maar waarom is het dan eigenlijk noodig - zoo zeggen tegenstanders van het Koninkrijk - thans over deze dingen te spreken? Het antwoordt luidt: Omdat Jehova Zijn getuigen geboden heeft, den dag Zijner wrake aan te kondigen voor degenen, die Zijn Naam gelasterd en hem tevergeefs gedragen hebben en wel opdat de menschen voor hun aanstaanden ondergang gewaarschuwd mogen worden en opdat de goedgezinden, die tegenover deze bedriegers in onderdanigheid gehouden worden, een gelegenheid ontvangen tot God en Christus te vluchten. Jehova's getuigen doen hun werk door in deze dagen aldus de waarheid te verkondigen, opdat de „groote schare” den weg tot Zion kan vinden, vóór dat de strijd van den grooten dag des Almachtigen Gods begint. Dit hier wordt ten behoeve van al degenen geopenbaard, die Jehova God liefhebben en Hem dienen.

26 De profetie van Micha toont op dit punt van het beeld, wat de godsdienstaanhanqers zullen doen, wanneer zij tot de kennis gekomen zijn, dat een plotseling verderf hun overkomen zal: „Hierom zal ik misbaar bedrijven (weklagen; Leidsche Vert.) en huilen; ik zal beroofd en naakt gaan; ik zal misbaar maken als de draken en treuring als de ionge struiken (uilen; Engel. Bijb.)” (Micha 1 : 8). Dit beeld drukt geen rouwbeklag uit met de godsdienstaanhanqers, maar dient hun als een teeken en zegt de „Christenheid” profetisch aan, wat deze onheilige organisatie te wachten staat. Het is niet de wil van Jehova, dat Zijn getrouw volk om wie dan ook treurt en wee-

klaagt, die God en Zijn Koninkrijk ontrouw wordt en om deze reden alles verloren heeft. Als er iemand zou zijn, die huilt en weeklaagt, omdat de goddeloozen vernietiging te verduren hebben, dan geeft hij te kennen, dat hij God, den Heere niet getrouw is, noch Hem liefheeft. Dit blijkt met beslistheid uit de woorden van den profeet Jeremia: „Want zoo zegt de HEERE: Ga niet in het huis desgenen, die eenen rouwmaaltijd houdt, en ga niet henen om te rouwklagen, en heb geen medelijden met hen (betuig hun geen [symbolische] deelneming; Leidsche Vert.); want Ik heb van dit volk (spreekt de HEERE) weggenomen Mijnen vrede, goedertierenheid en barmhartigheden; Zoodat grooten en kleinen in dit land zullen sterven, zij zullen niet begraven worden; en men [de Jonadabs of de 'andere schapen', de 'grootte schare'] zal hen niet beklagen, noch zichzelf in-snijden, noch kaal maken om hunnentwil". Jer. 16 : 5, 6.

27 **Betreffende** dit punt onderwees Jehova Ezechiël om niet te weenen wanneer zijn ontrouwe vrouw plotseling door den dood weggenomen zou worden, aldus schiep Hij een beeld aangaande de ontrouwen die Gods Naam ootteren. „Menschenkind, zie, Ik zal den lust uwer oog en van u wegnemen door eene plage; nochtans zult gij niet rouwklagen, noch weenen, en uwe tranen zullen niet voortkomen. Houd stil van kermen, gij zult geen doodenrouw maken [over de dooden, die zich schuldig gemaakt hadden aan de zonde van Samaria], bind uwen hoed op u, en doe uwe schoenen aan uwe voeten; en de bovenste lip zult gij niet bewinden, en zult der lieden brood niet eten". - Ezech. 24 : 16, 17; zie „Rechtvaardiging" deel 1, blz. 325, Deutsche uitgave.

28 **Wanneer** iemand, die in Gods organisatie en in Zijn dienst geweest is, ontrouw blijkt te zijn en vernietiging op hem wacht, zoo zullen degenen, die God getrouw zijn, om zoo iemand niet weenen noch rouwklagen. De grootste gunst die den mensch ooit ten deel gevallen is, is Jehova te mogen erkennen. Hem te dienen en den Naam Jehova's te mogen dragen, en als er iemand tegenover deze zegeningen en dit voorrecht ontrouw is, is hij geen deelneming waardig. Deze gevolgtrekking verder ondersteunend, schrijft de profeet Jehova's: „En de verslagenen des HEEREN zullen te dien dage (liggen) van het (eene) einde der aarde tot aan het (andere) einde der aarde; zij zullen niet beklagd, noch opgenomen, noch begraven worden; tot mest op den aardbodem zullen zij zijn". - Jer. 25 : 33.

29 De profeet Micha zegt: „Ik zal beroofd en naakt gaan en vormt hierdoor een beeld der gevangenen genomen uit den tijd, wanneer de Heere 'de gevangenis gevankelijk wegvoert' (Psalm 68 : 19; Efez. 4 : 8). Over de behandeling der gevangenen van Samaria door den Assyriër, schreef Gods profeet: „Alzoo zal de koning van Assyrië voortdrijven de gevangenen der Egyptenaren, en de Moeren, die weggevoerd zullen worden, jongen en ouden, naakt en barrevoets, en met bloote billen, den Egyptenaren (tot) schaamte". - Jes. 20 : 4.

30 Vervolgens maakt de profeet, den ellendigen toestand der godsdienstaanhangers beschrijvende, als het ongeluk hun overkomt, 'misbaar als de draken

(jakhalzen; Leidsche Vert.; krokodillen; Leeser, Engelsch)'. Wanneer een krokodil woedend is, maakt hij snuivende geluiden. Volgens dezen tekst naar de Leidsche Vertaling, is het een geluid als van „wilde honden". Op dezelfde wijze zal de geestelijkheid („stomme honden") huilen, wanneer zij ten volle erkent, dat haar einde gekomen is. Vervolgens zegt de profeet: „Treuren als de jonge struisen (uilen, Engelsch. Bijb.)", dat wil zeggen een doordringend klaaggeluid. Over dezelfde godsdienstaanhangers wordt door een anderen profeet, van Jehova voorgezegt, dat zij zullen huilen, gelijk geschreven staat: „Huult, gij herders, en schreeuwt, en wentelt u (in de asch), gij heerlijken van de kudde" (Jer. 25 : 34). Jakobus spreekt over dezelfde menschen die te dien dage zonder ophouden zullen huilen (Jakobus 5 : 1-6). Wanneer de profeet Micha dus op deze wijze huilt en klagende en naakt zijnde rondgaat, profeteert hij hetgeen over de ontrouwe „Christenheid" en vooral over haar leiders zal komen.

X 31 De „Christenheid" heeft van den Heere reeds een klap ontvangen en ze begint hiervan reeds tekenen te geven; maar spoedig zal haar huilen nog veel duidelijker en pijnlijker worden: „Want hare plagen zijn doodelijk: want zij zijn gekomen tot aan Juda; hij is geraakt tot aan de poort mijns volks, tot aan Jeruzalem" (Micha 1 : 9). Jehova heeft Zijn Woord gegeven dat de „Christenheid" met Zijn „glinsterend zwaard" den vernietigenden slag zal ontvangen (Deut. 32 : 41). Deze van Jehova's Scherprechter afkomstige slag zal niet aan dien door den wereldoorlog toegebrachten stoot gelijk zijn, welke aan het hoofd van het „beest" toegebracht werd en later weder „genas" (Openb. 13 : 3, 12), maar het zal een doodelijke slag zijn, waarvan geen genezing meer mogelijk is. Het zal een verwoestende slachting zijn, „gelijk de slachting van Midian was aan de rots van Oreb" (Jes. 10 : 26), de dan toe te brengen doodelijke wonde kan niet genezen worden. Armageddon zal de godsdienstaanhangers en ook de andere tegenstanders van God, met inbegrip van den „mensch der zonde", de Judas-klasse, evenals elk deel van de „Christenheid", met inbegrip van alle leden van Satans organisatie vernietigen.

32 **De Filistijnen** haatten de Israëlieten. Evenzoo haten de moderne Filistijnen, de Roomsche-Katholieke Hiërarchie, het thans op aarde levende volk Gods. De Roomsche-Katholieke Hiërarchie beweert, met allen die zich als Christenen uitgeven, en „protestanten" of anders genoemd worden, ja zelfs met de Joden, die Christus Jezus geheel verwerpen, vriendschappelijke betrekkingen te onderhouden; doch al deze schijnbare vriendelijkheid van de zijde der Hiërarchie is huichelachtig en oneerlijk. Deze koudbloedige organisatie koestert tegen niemand vriendschappelijke gevoelens, maar is door en door zelfzuchtig. Voor haar zou het nieuws aan het adres van de moderne Filistijnen betreffende het ongeluk, dat over de andere godsdiensten zal komen, goed nieuws betekenen. Jehova's profeet zegt: „Verkondigt (het) niet te Gath, weent zoo jammerlijk niet; wentelt u in het stof in het huis van Afra (te Beth-Ofra, Leidsche Vert.)" (Micha 1 : 10). Toen David nog een herdersknaap was, versloeg hij Goliath, den reus en

voortrekker van Gath en vanaf dezen tijd koesterden de Filistijnen bitteren haat tegen de Israëlieten en trachtten in eeuwige vijandschap naar hun verwoesting (Ezechiël 25 : 15-17) / De Heere zegt in Micha's profetie: „Verkondigt het niet te Gath” Dit blijkt de betekenis te hebben, dat de boodschap niet tot het voordeel van den modernen Goliath, den reus der moderne Filistijnen, verkondigd zal worden; maar Jehova's getuigen moeten de wraak van Jehova ten behoeve van degenen verkondigen, die door de Filistijnen in boeien gehouden worden, met andere woorden, ten behoeve van de oprechte, denkende Katholieken, opdat dezen de waarheid leeren kennen en uit de organisatie kunnen vluchten, die aan den ondergang prijsgegeven is. Al moet ook de boodschap de goddeloosheid van de moderne Filistijnen openbaarmaken, zoo moeten toch, volgens het uiteindelijke doel er van, de **oprechte** menschen er baat door hebben. Jehova's getuigen mogen in het geheel niet weenen over de ramp, die den modernen Filistijnen of eenig ander deel van Satans organisatie zal overkomen. Het schuldig sprekende oordeel van Jehova richt zich tegen alle Filistijnen en alle andere tegenstanders van God en Zijn Koninkrijk en er mag niet geweend worden wegens de blootlegging [der zonde] van deze menschen en de aankondiging van hun veroordeeling. Jehova brenqt bestraffing over deze stad of organisatie, die Zijn Naam aangenomen heeft, en deze straf zal over elk deel der organisatie van Satan komen (Jer. 25 : 28, 29). De profeet zegt: „Wentelt u in het stof in het huis van Afra (in het huis van het stof, Allioli)”. De naam „Afra”, zooals die hier gebruikt wordt, beteekent „stof” (Allioli). Zij zal zich in het stof wentelen, wanneer Jehova „Zijne daad, Zijne vreemde daad” verricht en Satans menigte deze over zich ziet komen. Dit wordt uitdrukkelijk over de herders en de „heerlijken van de kudde” gezegd: „Huilt, gij herders, en schreeuwt, en wentelt u (in de asch) (in het stof, Kath. Bijb.), gij heerlijken van de kudde, want uwe dagen zijn vervuld, dat men slachten zal, en van uwe verstrooiingen; dan zult gij vervallen als een kostelijk vat”. - Jer. 25 : 34.

33 ~~Jehova verkoos~~ Jeruzalem, zette er Zijn Naam in en maakte deze plaats „schoon door zijn verhevenheid” (Psalm 48 : 3, Leidsche Vert.). Zoo was het ook, toen God door Christus Jezus en Zijn getrouwe apostelen Zijn organisatie op aarde stichtte en Zijn Naam er aan verbond; ook zij was schoon / Maar de Roomsche Katholieke Hiërarchie, die daarna door den tegenstander georganiseerd werd mengde zich onder de ware navolgers van Christus Jezus en verloor die organisatie op aarde; en na verloop van tijd werd de geheele „Christenheid” verdorven, en de getrouwe dienaars van God trokken zich er uit terug. Met betrekking tot haar zegt de profeet: „Ga door, gij inwoneres van Safir, met bloote schaamte; de inwoneres van Zaanan gaat niet uit; rouwklage is (te) Bethhazaël; hij zal zijnen stand van ulieden nemen” (Micha 1 : 11). De hier gebruikte naam „Safir” beteekent: „mooi, bevalligheid”. Het wijst op iets, dat eens schoon was, maar onrein werd, omdat de Duivel er hebzuchtige mannen plaatste, om het te verderven. De Heere geeft Zijn voornemen te kennen, om de

„Christenheid” naakt te maken, haar in ongenade te brengen en aan de schande en verachting over te leveren. Zij is niet meer door 'Jehova's geest versierd' (Job. 26 : 13). Alleen Gods getrouwe knechtsklasse kan zeggen: „De HEERE [Jehova] is het deel mijner erve, en mijns bekers; Gij onderhoudt mijn lot. De snoeren zijn mij in liefelijke plaatsen gevallen; ja, eene schoone erfenis is mij geworden. Ik zal den HEERE [Jehova] loven, die mij raad heeft gegeven; zelfs bij nacht onderwijzen mij mijne nieren” (Psalm 16 : 5-7). „Ik zal zijne vijanden met schaamte bekleeden; maar op hem zal zijne kroon bloeien”. - Psalm 132 : 18.

34 Volgens de Staten Vertaling zegt de profeet Micha op deze plaats: „De inwoneres [vrouwelijk] van Zaanan gaat niet uit”. De naam „Zaanan” beteekent „uittocht” of „rondtrekken”, dat wil zeggen volgens de gewoonte van plaats tot plaats te trekken. Deze beschrijving past goed op de „met kappen bedekte” vrouwelijke divisie, die door de Roomsche Katholieke Hiërarchie uitgezonden wordt en van plaats tot plaats trekt, om de menschen van de „katholieke bevolking” het zuurverdiende geld uit de zakken te troggelen, waarbij het gewone volk door vrees genoodzaakt wordt, ter ondersteuning van de onheilige organisatie regelmatig zijn penningke te voorschijn te halen. Jehova's Scherprechter trekt tegen deze wetteloze bende op zooals geschreven staat: „Daar rukt de vernielers tegen u op”! (Nahum 2 : 1, Kath. Bijb.). Wanneer dit plaatsvindt en op het punt staat over den vijand los te breken, dan kunnen ze niet meer van plaats tot plaats trekken en tot voordeel van de wereldsche uitpersingsmenigte, die Jehova's Naam ooteren, voedsel uit de wereld verzamelen. In verband hiermede zegt een andere profeet van Jehova: „De Heer [Jehova] verwoest hunne weidplaatsen” (Jer. 25 : 36, Utr. Vert.). De boven omschreven geldinzamelaars gaan in een treurige houding rond, alsof zij arm en behoeftig waren; maar het einde van hun schijnheiligh werken moet weldra komen.

35 In de laatste jaren is de organisatie, die eens als „protestantsch” bekend was, de bondgenoot van de Roomsche Katholieke Hiërarchie. In verband hiermede lette men op de woorden der profetie: „Rouwklage is te Bethhazaël”. Volgens verschillende vertalingen luidt dit vers: „De rouwklage van Beth-Ezel zal het u onmogelijk maken, daar te rusten” (Voetnoot van Elberf. Bijb.). „Bij de weeklaag van Beth-ezel zal hij dat ure zeggen [dat wil zeggen, Jehova's Rechvaardiger en Wreker] zijn standplaats van u wegnemen” (Rotherham). De rouwklage van Beth-Haëzel (naburig huis, Zürcher Bijb.) hindert u daar te verblijven” (Kautsch). De naam „Beth-Ezel” beteekent „naburig huis”, dat wil zeggen een buur, één nabijzinde, een bondgenoot of organisatie, die met elkander verbonden zijn. De alliantie van de Roomsche Katholieke Hiërarchie omvat alle buurgodsdienstaanhanders van de „Christenheid” en wanneer het tot de laatste beslissing komt, zullen deze bondgenooten nutteloos zijn en hun treuren en rouwklagen zal niets haten. Het zal den verbonden niet tot voordeel strekken, op deze wijze met elkaar verbonden te zijn, omdat Jehova's Scherprechter droef-

heid en ongeluk over de verbondenen brengt, zoodat de Roomsch-Katholieke Hiërarchie en ieder ander deel van de godsdienstige menigte onbekwaam zal zijn, stand te houden. Niemand zal een rugsteun hebben, noch hulp ontvangen en zijn bondgenooten kunnen ondersteunen. Christus Jezus zal alle vijanden Gods vonnissen. Die den Heere liefhebben, moeten deze feiten thans erkennen. Om deze reden laat de Heere het hun bekendmaken, opdat de mensch Gods volledig voor den oorlog toegerust zij.

36 Onmiddellijk na den wereldoorlog werden internationale plannen ontworpen en in de daad omgezet met het doel, om aan de natiën vastigheid te geven en de regeeringen voor de ineenstorting te redden. Door deze sluwe manoeuvres waarvan er niet weinig waren, is echter niets bereikt. Het eene wee na het andere is over de volken der aarde gekomen en de heerschers hebben geweigerd om te luisteren en de oorzaak van dit lijden en de benauwdheid te leeren kennen. Hierover staat in de Schrift geschreven: „Wee dengenen, die de aarde en de zee bewonen, want de duivel is tot u afgekomen, en heeft grooten toorn, wetende, dat hij eenen kleinen tijd heeft”. - Openb. 12 : 12.

37 Het was voor de heerschers en het volk een tijd vol zorgen en slechts degenen die zich tot den Heere gewend hebben, om Hem te dienen, verstaan de reden van dit leed en de benauwdheid. De geestelijken zouden de bevolking van hun pastorie willen doen gelooven, dat het groote leed en de nood over de wereld komen, omdat de menschen tegenover hun kerk-organisatie niet getrouw zijn. De Heilige Schrift toont met nadruk aan, dat al dit lijden van den Duivel afkomstig is, met het doel, het volk van God af te brengen en het er toe te brengen, God te vloeken. De geestelijkheid doet derhalve het werk van den tegenstander, door de menschen tot het geloof te verleiden, dat God heden dit leed zendt; aldus verleidt zij het volk God te vervloeken. Op denzelfden tijd betrekking nemend, schreef Jehova's profeet: „Want de inwoneres van Marôth is krank om des goeds wil (siddert om haar heil, Menge; wacht [met angst] op iets goeds, Herziene Zürcher Bijb.); want een kwaad is van den HEERE afgedaald, tot aan de poort van Jeruzalem” (Micha 1 : 12). De naam „Marôth” beteekent „bitterheden” zooals bijv. bitter water of waterbronnen. Ondanks het herhaalde we gebracht de Roomsch-Katholieke Hiërarchie, die de leiding overnam, alle godsdienstorganisaties en de heerlijken van hun kudde samen, waarbij de meest gewetenlooze politici en de harteloze groothandelaars inbegrepen zijn, en te samen voerden zij met groot fanfaregeschetter het zoogenaamde „Heilige Jaar” in en uitten in hun luidruchtige gebeden en redevoeringen de hoop, dat het „Heilige Jaar” den natiën groote welvaart zou brengen. Een ellendige tegenslag is het gevolg geweest, in plaats van groote welvaart, wordt het leed grooter. Het eene project na het andere werd gelanceerd, zooals bijv. de N.R.A. [National Recovery Act - de wet van nationalen wederopbouw], waarvan de Roomsch-Katholieke Hiërarchie beweert, dat zij die in het leven geroepen heeft; doch het heeft het doel geheel gemist. Al dergelijke projecten hebben schipbreuk geleden, zooals de profeet zegt: de „Christen-

heid” wachtte [met angst] op iets goeds” (Herziene Zürcher Bijb. en Herziene Amerikaansche Vert.), maar het goede kwam niet. In plaats van de zegeningen, zooals bijv. de wereldomvattende welvaart, die volgens de profetieën der wereldwijzen zou komen, ontvangt de „Christenheid” juist datgene, waarop haar naam wijst, d.i. bitter water vol vergif, dood en verderf brengende ondernemingen. De „Christenheid” heeft zich geheel en al van God afgekeerd en de geheele „Christenheid” zal in het verderf gestort worden. „De zondaars zullen ter helle gestort worden, alle volken, die Gode vergeten”. - Psalm 9 : 18. Allioli.

38 De godsdienstaanhangers en vooral de Roomsch-Katholieke Hiërarchie, verkondigt luide, dat zij de wereld van het onheil zal redden en de heerschers, die de heerlijken van de kudde vormen, sluiten zich bij de godsdienstaanhangers aan en bestrijden en vervolgen al degenen, die God waarachtig dienen en den menschen te kennen geven, wat de ware oorzaak der benauwdheid en het geneesmiddel daarvoor is. Jehova's Woord toont duidelijk, dat alle menschelijke plannen aangaande de wederherstelling, den wederopbouw en de stabiliseering der wereld, in de bittere werkelijkheid hun einde zullen vinden en al de geraffineerde plannen zullen mislukken en verdwijnen. De „georganiseerde godsdienst”, het tegenbeeld van het trouweloze Jeruzalem, kan dezen toestand onmogelijk redden. De organisaties dezer wereld zijn vooral sedert 1918 een werkelijk „Marôth” geweest, dat wil zeggen een steeds toenemende „bitterheid”, juist zooals de Heilige Schrift het voorzegt heeft (Openb. 12 : 12; 8 : 10, 11). Jehova zal deze organisatie in den strijd van Armageddon in een nog veel grootere bitterheid oplossen en een einde met haar maken. Evenals de „zeven laatste plaagen” voor de „Christenheid” bitter waren, zoo zal ook de volledige vernietiging der wereld van steeds toenemende bitterheid vergezeld zijn. „Zie, [hun]... dappere strijders schreien geweldig, de vredesboden weenen bitterlijk” (Jes. 33 : 7, Leidsche Vert.). „En Ik [Jehova] zal het (land) stellen in rouw, als er is over eenen eenigen (zoon), en deszelfs einde als eenen bitteren daag” (Amos 8 : 10). „De groote daag des HEEREN [Jehova's] is nabij; hij is nabij, en zeer haastende; de stem van den daag des HEEREN [Jehova's]; de held zal aldaar bitterlijk schreeuwen” (Zef. 1 : 14). Terwijl dit bittere hoogtepunt nadert, beveelt God Zijn getuigen met donderende stem, die het bitterlijke geween der wereld overstemt, en zeet tot Zijn volk: „Laat uwe handen niet slap worden!” (Zef. 3 : 16). Met nadruk en herhaaldelijk vestigen de (W.T.) studies de aandacht op deze dingen, opdat de getuigen, die Jehova in Zijn dienst heeft, niet nalatig mogen worden in het opvolgen van de geboden des Heeren. „De groote schare” moet gewaarschuwd en moet geholpen worden, haar voorrechten te erkennen.

39 Het twaalfde vers van Micha's profetie zeet vervolgens: „Een kwaad is van den HEERE afgedaald, tot aan de poort van Jeruzalem”. Blijkbaar heeft dit betrekking op Jehova's „vreemde werk”, dat steekt en de godsdienstaanhangers tot schande brengt, maar nog meer op Jehova's „vreemde daad”.

door dewelke het ontrouwe Jeruzalem en alle andere deelen van Satans organisatie volkomen verwoest worden. De „georganiseerde godsdienst” en zijn bondgenooten gaan voort van aardse dingen, van menselijke inrichtingen goeds te verwachten en laten God en Zijn voorzieningen voor het mensche-lijk geslacht geheel en al buiten beschouwing. In plaats dat hun goeds wedervaart, blijven hun weëen voortgaan. Het leed, dat de Duivel over de mensche-heid brengt is van algemeenen aard, terwijl het „kwaad”, dat de Heere over de geestelijkheid brengt, ten doel heeft hen het eerst door blootlegging in ongenade te brengen en ze daarna in Armageddon geheel te vernietigen.

40 De profeet van den Allerhoogste gaat voort zich tot de halsstarrigen en grootsprekers te richten, welke God vergeten hebben en nu door God vergeten zijn; hij zegt: „Span de snelle dieren (de rossen, Leidsche Vert.; de snelle paarden, Zürcher Bijb.) aan den wagen, gij inwoneres van Lachis, (deze is der dochter Zions het beginsel der zonde), want in u zijn Israëls overtredingen gevonden”. - Micha 1 : 13.

41 De naam „Lachis” beteekent: „halsstarrig, hoogte, onoverwinnelijk”. In verleden tijden was de stad Lachis door den ontrouwen koning Rehabeam tot een vesting gemaakt (2 Kron. 11 : 5-9). Toen Nebukadnezar, de toenmalige oordeelvoltrekker van Jehova, de verwoesting van Jeruzalem bewerkstelligde, streed hij ook tegen Lachis (Ier. 34 : 7). Heden raakt het de „Christenheid”, die God ontrouw is en door het ontrouwe Jeruzalem voorschaduw wordt; zij is aan de beurt om wegevaagd te worden. De Roomsche-Katholieke Hiërarchie is steeds teen God en Zijn Koninkrijk geweest, alhoewel zij bedriegelijk beweert, God en Christus te vertegenwoordigen. In deze laatste dagen hebben zich alle godsdienstige organisaties bij de Roomsche-Katholieke Hiërarchie aangesloten en allen stelden hun vertrouwen in de regeeringen der natiën van deze wereld en gaan hiermede voort, als zijnde hooge, onoverwinnelijke vestingen, als een verdedigde, veilige plaats; maar geen van deze zoogenaamde onoverwinnelijke strijdkrachten zal in staat zijn stand te houden, wanneer Jehova's Scherprechter hen aanvalt.

42 In dit vers der profetie wordt het begin der zonde van het „georganiseerde Christendom” of den „georganiseerden godsdienst” aangehaald. Deze tekst luidt volgens een andere vertaling: „Span de paarden voor de wagen, burgerij van Lachis hier lag het begin van Dochter Sions zonde, in u vond men de misdadigheid van Israël”. - Micha 1 : 13, Kath. Bijb.

43 De stad Lachis zelf is niet het „begin der zonde”, maar „de wagen”, waaraan de snelle paarden gespannen werden, dat is het begin der zonde. Paarden of rossen zijn een symbool van de oorlogsuitrusting der wereld van Satan. Toen God met Israël in de vlakte van Moab een verbond sloot, voorzag Hij dat Israël een koning zou bequeeren en installeren en met betrekking tot den koning gebied Jehova met volgende woorden wat gedaan moest worden: „Maar hij zal voor zich de paarden niet vermenigvuldigen, en het volk niet doen wederkeeren naar Egypte, om [als oorlogsuitrusting of tot hulp] paarden te vermenigvuldigen [om ze aan den wagen te spannen];

dewijl de HEERE ulieden gezegd heeft: Gij zult voortaan niet wederkeeren door dezen weg” - Deut 17 : 16.

44 Doch na verloop van tijd vergaten de Israëlieten dit gebod des Heeren volledig. Er staat geschreven, dat Salomo veertigduizend paarden voor zijn wagens had (1 Kon. 4 : 26). Hij had „wagensteden en steden der ruiters” en „oversten zijner wagenen en zijner ruiters” (1 Kon. 9 : 19-22). Hij liet paarden en ruiters uit Egypte halen (1 Kon. 10 : 26-29). Hij vergat, zich op den Heere te verlaten, verachtte het gebod Gods en ging naar de wagens, naar dewelke de „Christenheid” nu gaat. De „georganiseerde godsdienst” of de „Christenheid” heeft dezelve grove fout begaan. Deze hooge godsdienstaanhangers beweren God te vertegenwoordigen, maar in plaats zich op God te verlaten, hebben zij op den sterken oorlogsarm dezer wereld gesteund, dat wil zeggen op de „wagens” en „snelle paarden”. Hierin hebben zij hun gebrek aan geloof in God geopenbaard. Door menschenvrees is de geheele organisatie der „Christenheid” in den valstrik van den Duivel geraakt. Het begin van deze zonde, door de zoogenaamde dochter van Jeruzalem bedreven, dat wil zeggen van het zoogenaamde „georganiseerde Christendom”, bestaat in het feit, dat het haar geloof aan de oorlogszuchtige, sterke machten dezer wereld heeft geschonken, zich op hun hulp heeft verlaten en op deze wijze geheel van God is afgeweken.

45 Hierop betrekking nemende, zegt de psalmist: „De enen vertrouwen op wagens, de anderen op paarden; maar wij, wij rekenen alleen op Jahve, onzen God” (Psalm 20 : 8, Kath. Bijb.). Maar, zooals Jehova verklaart, is het zeker, dat de macht waarop de „Christenheid” zich verliet haar volkomen in den steek gelaten heeft. „En het zal te dien dage geschieden, spreekt de HEERE, dat Ik uwe paarden uit het midden van u zal uitroeien, en Ik zal uwe wagenen verdoen” (Micha 5 : 9). De „Christenheid” staat thans voor de geprofeteerde vernietiging. Men erkent de overtreding van de Goddelijke wet en Gods profeet zegt: „Want in u zijn Israëls [des ontrouwen „Jakobs”, die begonnen was God te dienen] overtredingen gevonden”. Alsdan zal de vraag gesteld worden: „Wat is Jakobs [Israëls] overtreding?” (Micha 1 : 5, Utr. Vert.). Het antwoord is: „De zonde van Samaria”. Zij was reeds bij het ontrouwe Jeruzalem aanwezig en thans is een soortgelijken toestand en soortgelijke zonde in de „Christenheid” te vinden. De „zonde van Samaria” was en is vereering van menschen, duivelaanbidding, opstand tegen Gods gebod, vereering van schepselen en voorwerpen, en dit alles is een duidelijke zichtbare schending van de Goddelijke wet. Tegenwoordig heeft deze zonde het hoogtepunt bereikt door een poging van de Roomsche-Katholieke Hiërarchie en haar bondgenooten, om het volk te dwingen menschen, vlaggen en andere dingen te groeten en hierdoor de bescherming en redding aan de dingen dezer wereld toe te kennen, terwijl toch alle bescherming en redding van God en door Christus Jezus komen. Het overblijfsel en de Jonadabs treden standvastig op tegen een dergelijke zondige gewoonte, en in het vastberaden besluit, den vijand niet toe te geven, verwachten deze getrouwen alle

bescherming en redding van God door Christus Jezus en geven dit ook vrijmoedig te kennen.

46 ~~Jeruzalem was God ontrouw.~~ Eveneens blijkt haar tegenbeeld, de „Christenheid”, God geheel ontrouw te zijn. Het oordeel over de overtreders werd opgeteekend: „Daarom geef geschenken aan Moréscheth-Gaths; de huizen van Achzib zullen den koningen van Israël tot eene leugen zijn” (Micha 1 : 14). De naam „Moréscheth-Gath”, zooals hij in deze profetie gebruikt wordt, beteekent „bezitting van Gath” of „erfdeel van Gath” en blijkt ironisch op Jeruzalem en zijn tegenbeeld, de „Christenheid”, van toepassing te zijn. Maar in plaats van hun te bezitten en te erven, zou Jeruzalem zich als een bezitting van zijn vijand moeten geven en tevens genoodzaakt zijn, zijn vijand met geschenken of gaven te laten gaan, waardoor het de stad verliezen zou en boven dit verlies nog iets zou moeten betalen. Dit werd voorgesteld, toen de Israëlieten uit Egypteland togen en de Egyptenaars hun zilver en gouden gereedschappen en kleederen gaven. De Hebreërs namen van de Egyptenaars buit mee (Exod. 12 : 35, 36). Dit voorschaduwde, wat over de „Christenheid” zou komen. De „Christenheid” zal zich gedwongen zien, hetgeen zij als haar bezitting en erfdeel beschouwd heeft, op te geven en zal nog ander kwaad moeten verduren. De „Christenheid” en vooral de Roomsche Katholieke Hiërarchie zegt pochend: „wij zullen de wereld in bezit nemen en beheerschen, want dat is ons recht”. In plaats dezen wensch in vervulling te zien gaan, zal de „Christenheid” de bezitting aan haar vijand, den Voltrekker van Jehova's wil, moeten overgeven, daar Jehova's Koning uit de hand van den Allerhoogste de natiën tot erfdeel en de einden der aarde tot bezitting” ontvangen heeft. „Gij zult hen verpletteren met eenen ijzeren scepter; Gij zult hen in stukken slaan als een pottebakkersvat” (Ps. 2 : 8, 9). Zij, die God en Zijn verbond getrouw blijven, zullen met Christus Jezus en door de genade Jehova's medeërfgenenamen met Hem Zijn in al Zijn bezitting en erfdeel. - Rom. 8 : 16, 17.

47 Volgens de Herz. Zürcher Bijbel luidt het tweede gedeelte van het vers (Micha 1 : 14) als volgt: „De huizen van Achzib zullen den koningen van Israël tot eene leugen zijn”. De naam „Achzib” of „Aczib” beteekent: „bedriegelijk”, „valscheid” of „iets dat misleidt”. Hun naam getrouw zouden de huizen van Achzib tot een ontrouwen bondgenoot worden en gaven zich aan Sanherib over, door het verbond met Israël te verlaten. De Hebreërs gaven Achzib den naam „bedriegelijk” of „leugenaar”. Hij was „als een waterloop die teleurstelt” (Kath. Bijb.), of volgens den Engel. Bijbel: „als een leugenaar en gelijk water, dat [in de hitte van den zomer] uitdroogt”. - Jer. 15 : 18.

48 De godsdienstaanhangers der „Christenheid” hebben met de groothandelaars en de beroeps politici en alle andere elementen van het zaad van Satan een verbond gesloten en verwachten van hen hulp; maar hun bondgenooten of helpers zullen ze in den steek laten en de „Christenheid” zal zeggen: „Mijne broeders hebben trouwelooslijk gehandeld als eene beek; als de storting der beken gaan zij door” (Job. 6 : 15). De Roomsche Katholieke Hiërarchie en haar mede-

godsdienstaanhangers vormen tesamen 'het huis der leugen en des bedrags'; deze booze organisatie verbergt haar onoprechtheid achter leugen en bedrog en hiervan verwacht zij bescherming en kracht. Deze huichelachtige organisatie spreekt juist, zooals Gods profeet het voorzegt heeft: „Wij hebben de leugen ons tot eene toevlucht gesteld, en onder de valscheid hebben wij ons verborgen”. De Heere verklaart echter, dat Hij deze toevlucht der leugen volkomen vernietigen zal; Jehova zal dit doen, door den toevlucht der leugen weg te vagen, de goddeloosheid van deze godsdienst-organisatie bloot te leggen en ze met al de godsdiensthandelaars totaal te vernietigen (Jes. 28 : 15-21). Nu hebben de godsdienstaanhangers gedurende langen tijd hun best gedaan, om zich bij hun bondgenooten, de handelsreuzen en politici, populair te maken en hebben ter verdediging van de tegenwoordige wereldmachten aanhoudend en hard gehuild en zich als hun ondersteuners uitgegeven. Zooals de Schrift verklaart, hebben zij zich op deze wijze als openlijke vijanden van God geopenbaard; en als zoodanig zullen zij tesamen met alle andere vijanden een volledige vernietiging moeten ondergaan. - Jac. 4 : 4.

49 Die Jehova liefhebben en Hem dienen, mogen thans het licht zien, dat op Jehova's profetieën schijnt en hun inzicht over Gods voornemen verleent, waaruit blijkt, dat de godsdienst-organisaties en de menschen, die daar gebruik van maken, om hun wreede afpersing te kunnen bedrijven, zooals alle andere elementen van Satans organisatie, volkomen vernietigd zullen worden en dat deze vernietiging nabijgekomen is. Deze waarheden worden aan Gods getuigen nu, in den dag van Jehova, geopenbaard. Hierdoor ontvangen de gewijden en gezalfden een veel grootere verplichting, dan zij tot dusver ooit ontvangen of begrepen hebben. Wat beooot Jehova dan met het feit, dat Hij thans aan Zijn volk een inzicht van Zijn profetieën geeft? Zijn voornaamste doel is klaarblijkelijk dit: Zijn volk, dat Hij uit de wereld voor Zijn Naam aenomen heeft, zal het groote voorrecht beërjipen en beseffen, Zijn Naam te mogen dragen en dezen Naam aan de menschen bekend te maken en hen over Gods voornemen te spreken, voordat Jehova's groote macht op den vijand toegepakt wordt. Nooit tevoren is aan schepselen een deraeljk voorrecht ten deel gevallen en het wordt duidelijk, dat er nooit meer een deraeljke gelegenheid zal zijn, om getuigenis voor den Naam van Jehova God af te leggen. Langen tijd geleden maakte Jehova Christus Jezus tot erfgenaam van alle dingen en de tijd is voor Christus Jezus gekomen om alles in bezit te nemen. Eveneens is de tijd gekomen, waar deze groote waarheden aan de wereld bekendgemaakt moeten worden en vooral aan de menschen van goeden wil, opdat zij de plaats van toevlucht en veiligheid mogen vinden. Terwijl wij met de nadere beschouwing van deze profetie voortgaan, zal begrepen worden, dat God door Zijn profeet Micha de in bezitneming van alle dingen door den Heere Jezus Christus, te samen met hetgeen volgen zal, voorzegt. De grootste crisis aller tijden is gekomen en het betaamt zich voor een ieder, die zou willen leven, zich met de tegenwoordige waarheden op de hoogte te stellen en haastig

den Heere, den rechtmatigen Koning der wereld, die nu aanwezig is en er toe overgaat, Zijn erfdeel in bezit te nemen, te gehoorzamen. Het is ons streven, door middel van deze studies, deze waarheden in overeenstemming met Gods wil te kennen te geven, en alle Jonadabs en ook het overblijfsel zijn met het voorrecht en de plicht belast, de profetieën te bestudeeren, opdat de getrouwen gewapend mogen zijn om de taak te vervullen, die hun in Jehova's groote

inrichting verleend is. Jehova heeft deze groote waarheden in Zijn Woord verborgen gehouden tot Zijn bepaalde tijd om Zijn Naam te rechtvaardigen, gekomen is. In dezen tijd leven wij thans! Derhalve is het voor allen die willen leven bestemd om van de gelegenheid gebruik te maken, Jehova God en Zijn voor-nemen te erkennen en het lof van Zijn Koning en Koninkrijk te bezingen.

Wordt vervolgd.

Micha

(DEEL III)

„Nadat God eertijds (te verschillende tijden, van Ess) vele malen en op vele wijzen tot de vaderen gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in den Zoon, dien Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen”. - Hebr. 1 : 1, 2.

JEHOVA is de Eeuwige, die voortdurend leeft. „Want Ik zal Mijne hand naar den hemel opheffen en Ik zal zeggen: Ik leef in eeuwigheid!” (Deut. 32 : 40). De schepselen, die Hij goedkeurt en wien Hij het recht op leven geeft kunnen eeuwig leven; doch alleen over Jehova staat geschreven: „Van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt Gij God” (Ps. 90 : 2). Hij is de Koning der eeuwigheid. „Den Koning nu der eeuwen (eeuwigheid, Allioi), den onverderfelijken, den onzienlijken, den alleen wijzen God, zij eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid, Amen” (1 Tim. 1 : 17). Hij zal Zijn hoogste rangorde nooit opgeven, het is echter Zijn recht, en mede door Zijn Almacht mogelijk te bepalen wie Hem het naaste en aan Zijn rechterzijde zal zitten. Dien noemt Hij Zijn „Erfgenaam” en stelt Hem als zoodanig aan. Het is Zijn geliefde, eeniggeboren of eenig verwekte Zoon, wien Jehova deze plaats der gunst heeft toegewezen. Voordien echter moest de Zoon de eer van Zijns Vaders Naam hooghouden. Hij deed dit, door onder de vurigste, door den Duivel veroorzaakte beproevingen aan Zijn onkreukbaarheid tegenover God vast te houden en „tot den dood toe getrouw te blijven”. Dit gebeurde negentien eeuwen geleden. Destijds zond God Zijn Zoon tot Zijn voorbeeldig verbondsvolk, Israël, in de hoedanigheid van den grootsten van al Zijn profeten, opdat Hij voor den Naam Zijns Vaders getuigenis zou geven. De Israëlieten verwierpen de woorden, die Hij in den Naam van Zijn Vader en in Diens autoriteit tot hen sprak. Zij bestreden en doodden Hem en dit gedrag vormde een kenmerk van de „laatste dagen” voor dit voorbeeldig volk. De godsdienstige leiders van Israël zeiden: „Deze is de erfgenaam; komt, laat ons hem dooden, en zijne erfenis (aan ons) behouden. - Matth. 21 : 38.

2 God wekte Zijn beproefden, getrouwen Zoon uit de dooden op en verhoogde Hem als Zijn rechtmatigen erfgenaam op de plaats aan Zijn rechterzijde in den hemel overeenkomstig de voorwaarden van het verbond, dat Hij met Hem gesloten had. Thans is deze Groote, door Mozes voorschaduwde Profeet, tot den Tempel gekomen en spreekt door Zijn nog op

aarde vertoevende medegetuigen tot het zogenaamde volk Gods, waar de „Christenheid” bij inbegrepen is. ~~De „Christenheid” maakt aanspraak op de heerschappij over de wereld.~~ Zij zou het Koninkrijk Gods met geweld voor zich willen hebben en het door totalitaire dictators willen handhaven. De tijd is nu gekomen, waar Christus Jezus, de door God aangestelde erfgenaam, alle dingen in bezit moet nemen. Hij staat er borg voor, dat Zijn getrouwe navolgers de leden van „Zijn lichaam”, „erfgenamen Gods en mede-erfgenamen van Christus” zullen worden en met Hem aan het erven een aandeel hebben. - Rom. 8 : 16, 17: 12 : 4, 5.

3 Door den oorlog om de wereldheerschappij, die tusschen den „koning van het Noorden” en „den koning van het Zuiden” woedt, is de „Christenheid” thans verscheurd. Deze „koningen” blijken voorgesteld te zijn door de „koningen van Israël”, over wie de profetie van Micha spreekt; een koning, met zijn residentie in Samaria tegen het Noorden en de andere koning met zijn residentie in Jeruzalem tegen het Zuiden. In de dagen van deze beide wereldmachten, die met elkaar in strijd zijn, hebben de woorden van Jehova, die Hij door Zijn profeet liet uitspreken nog grootere beteekenis: „Ik zal u nog eenen [anderen] erfgenaam toebrengen, gij inwoneres van Maréscha! Hij zal komen tot aan Adullam, (tot aan) de heerlijkheid Israëls” (Micha 1 : 15). De plaatsen met deze namen zijn reeds lang verdwenen, maar de namen hebben een groote beteekenis en zijn vooral nu van toepassing op organisaties en toestanden in de „Christenheid”. De naam „Maréscha” beteekent „erfdeel”. De „Christenheid” maakt aanspraak op het erfdeel van het Koninkrijk en tracht er naar daarvan de „bewoneres” te zijn. Haar beide koningen” strijden om de wereldheerschappij en haar voornaamste godsdienst-organisatie, met het hoofdkwartier in het Vaticaan, begunstigt den totalitair „koning van het Noorden” tegenover den zogenaamden „democratischen”, liberalen „koning van het Zuiden”. De paus zelf biedt zich aan als middelaar, om de strijd-vraag op de komende vredesconferentie te regelen;

maar wat de vraag aangaande de wereldheerschappij betreft, die zal Jehova alleen beslissen: „Ik zal u, Maresa, den justen erfgenaam brengen” (Luther). Deze „erfgenaam” is de door Jehova gezalfde en geïnstalleerde Koning van Zijn THEOCRATISCHE HEERSCHAPPIJ. Dit is Christus Jezus en de regering van de nieuwe wereld zal op Zijn schouders rusten. Het woord „erfgenaam” of „in bezitnemer”, beteekent volgens den Hebreeuwschen tekst letterlijk „bezitter” (Menge vert.). De „Christenheid” zal het rijk der hemelen niet beërven. Haar opperste vertegenwoordiger van den godsdienst, die beweert de „plaatsvervanger” van Christus te zijn, zal niet met Christus Jezus erven, en de beide „koningen” der „Christenheid” zullen de wereldheerschappij niet ontvangen. Zij allen worden in den strijd van Armageddon door Jehova's „Erfgenaam van alle dingen” vernietigd. Christus Jezus zal de Bezitter van de heerschappij worden en wel door verovering evenals door Jehova's bepaling en autoriteit.

4 Het betrouwbare woord der profetie zegt: „Tot Adullam zal komen de heerlijkheid van Israël”. De naam „Adullam” beteekent „gerechtigheid van het volk” of „bergingsoord”. In de nabijheid van de toenmalige stad Adullam was de spelonk van Adullam, waar David en zijn metgezellen zich voor den door demonen bezeten Saul verborgen hielden (1 Samuël 22 : 1; 2 Samuël 23 : 13). Andere vertalingen van dezen tekst luiden: „Ja, naar Adullam zal Israëls glorie wijken”, Kath. Bijb.). „Tot naar Adollam zal komen Israëls heerlijkheid” (Allioli). De natiën en heerschers der „Christenheid” zijn in gebreke gebleven aan degenen, die gerechtigheid liefhebben en ongerechtigheid haten, gerechtigheid te doen toekomen. Zulke gerechtigheidslieverden zullen zich verheugen over Hem, dien Jehova tot het handhaven van het recht gezonden heeft en die de groote Vertegenwoordiger is van den „God der heerlijkheid”. De natie van het natuurlijke Israël verwierp Jehova en Zijn Erfgenaam, ja, zij verwerpt Hen heden nog; en de „Christenheid” is het voorbeeld der ontrouw van het voorbeeldige volk Israël nagevolgd en heeft hetzelfde gedaan. Jehova en Zijn Koninkrijks-erfgenaam zijn nu de Heerlijkheid van het geestelijke Israël. Over dit waarachtige „Israël Gods” zegt Hij: „En Ik... spreekt de HEERE, ... Ik zal tot heerlijkheid wezen in het midden van haar”. - Zach. 2 : 5.

5 Op de ontrouwe natie Israël en haar tegenbeeld, de „Christenheid” betrekking nemend, zegt Jehova: „Heeft ooit een natie van goden verwisseld? - en dat zijn niet eens goden - maar mijn [zoogenaamd] volk heeft Zijn Eer (heerlijkheid, andere vert.) verwisseld met wat geen heil brengt. Want een dubbel kwaad heeft mijn volk bedreven: mij, de bron van levend water, hebben zij verlaten, om zich regenbakken uit te houwen, gescheurde, die geen water houden (Jer. 2 : 11, 13; Leidsche Vert.). Onder den invloed der demonen geeft de „Christenheid” zich over aan godsdienst, d.w.z. aan de vereering van het schepsel en niet van den Schepper, en hebben de heerlijkheid des onverderfelijken Gods veranderd in de gelijkenis eens beelids van een verderfelijk mensch, en van gevogelte, en van viervoetige en kruipende (gedierte - Rom. 1 : 23). Aangaande deze dingen, die de gods-

dienstaanhangers en hun bondgenooten als voorwerp der aanbidding hebben overgenomen, zegt Jehova: „Ik zal hunlieder eer (heerlijkheid; andere vert.) in schande veranderen” (Hosea 4 : 7). Door de boodschap der waarheid en de ware vereering van God, zooals ze door Zijn getrouwe dienaars en getuigen op aarde bekendgemaakt wordt, is hun heerlijkheid reeds tot schande gemaakt.

6 De godsdienstaanhangers - of zij nu tot den „koning van het Noorden” of tot den „koning van het Zuiden” behooren - schreeuwen nu in de couranten en door de radio schijnheilig om een „rechtvaardigen vrede”. Zij pogen zich achter deze misleidingsmanoeuvre te verbergen, om als de rechtvaardige beschermers van de belangen der volkeren aangezien te worden en hun politieke en commercieele bondgenooten in toom te houden. De heerschers, de „machtigen” of „goden” der „Christenheid”, zowel demonen als menschen, zijn hun „heerlijkheid”. Maar Jehova's Erfgenaam en Koning, die „de heerlijkheid van Israël” is, zal in Armageddon tegen deze vijanden opstaan en „tot aan Adullam” komen. Het totalitaire monster zal met al zijn godsdienstige, politieke, commercieele en oorlogszuchtige bondgenooten, genoodzaakt zijn, zich naar „Adullam”, zijn laatste verdedigingslinie en standplaats terug te trekken. Zijn „toevlucht der leugen” en zijn „schuilplaats” des bedrogs zullen geen veilige camouflage zijn; Jehova's glorierijke Koning zal het recht over hen doen zegevieren. Hierdoor rechtvaardigt of wreekt Hij den Naam van Jehova, Zijn Vader en handhaaft het recht tot voordeel van Zijn volk, doordat Hij het aan Zijn vijanden wreekt. De godsdienstige herders en de heerlijken van de kudde zullen noch een veilige schuilplaats, noch een toevlucht vinden: alleen Jehova's volk, dat zachtmoedigheid en gerechtigheid gezocht heeft, zal op den dag van den toorn des Heeren verborgen zijn en Armageddon overleven. Op deze wijze zal de profetie aangaande Jehova's uitverkoren Knecht en Koning in vervulling gaan: „Hij zal den natiën het recht afkondigen”, dat wil zeggen den leden van de „grootte schare” uit alle natiën, die bevrijd worden van de onrechtvaardige heerschappij, die de demonen over de menschheid uitoefenen. - Jes. 42 : 1; Leidsche Vert.

7 De wereld en vooral de „Christenheid” is nu in leed gedompeld door de verwoesting, welke door den grooten oorlog om de wereldheerschappij, die tusschen de beide „koningen” woedt, veroorzaakt wordt. In de pers en over de radio wordt herhaaldelijk over het „treurende hart” van den paus gesproken. Nochtans dreigt Armageddon, de grootste en laatste benauwdheid der wereld, onmiddellijk los te barsten en is onvermijdelijk. Dienaangaande zegt Jehova tot de „Christenheid” met betrekking tot haar organisatie en bewegingen, die zij als een moeder vertoeteld en gevoed heeft: „Maak u kaal en scheer u, om uwe troetelkinderen; verwijd uwe kaalheid, als de arend, omdat zij gevankelijk van u zijn weggevoerd” (Micha 1 : 16). De natiën, die zichzelf „christelijk” noemen, beoefenen in den naam van den godsdienst heidensche gewoonten. Wanneer de heidenden in rouw waren, schoren zij zich met een scheermes het hoofd kaal. Dit was een teeken van benauwdheid, van

gramschap, angst en rouw. „Scheer uw hoofdhaar af, (o Jeruzalem), en werp het weg, en verhef eene weelacht op de hooge plaatsen; want de HEERE heeft het geslacht Zijner verbolgenheid verworpen en verlaten. Want de kinderen van Juda hebben gedaan, dat kwaad is in Mijne oogen, spreekt de HEERE; zij hebben hunne verfoeiselen [vooral den totalitair 'gruwel der verwoesting'] gesteld in het huis, dat naar Mijnen Naam genoemd is, om dat te verontreinigen" (Jer. 7 : 29, 30). Indien deze „Christenheid” geloof zou schenken aan de boodschap van Jehova, die Hij door Zijn getrouw overblijfsel en diens metgezellen laat verkondigen, dan zou zij treuren over datgene, wat over haar en haar voorstanders en aanhangers in Armageddon zal komen. Maar wegens haar ongeloof treurt zij er niet over, ook niet over de vervolgingen die zij op Gods dienstknechten en getuigen gebracht heeft, noch over den smaad dien zij op Jehova's Naam en zijn THEOCRATISCHE REGEERING, heeft toegebracht.

8 De Heere verzoekt haar, om over „haar troetelkinderen” te treuren. De Roomsche-Katholieke Hiërarchie maakt er aanspraak op, over de geheele aarde meer dan verschillende honderden millioenen menschen als „kinderen van de Katholieke Kerk” te hebben; doch de natiën en regeeringen der „Christenheid” hebben nog vele andere „kinderen”. Zij hebben Gods geliefden Zoon en Zijn getrouwe broeders verworpen en de THEOCRATISCHE HEERSCHAPPIJ hebben zij afgewezen, die toch de eenigste hoop en redding der menschen is. Onder demonische ingeving en bewerking, hebben zij menselijke plannen, organisaties, en bewegingen in het leven geroepen en hebben hun spruiten [kinderen] als veilige en betrouwbare geneesmiddelen tegen de wantoestanden onder het volk aangekondigd. Met groote kosten, geperst uit het bestuurde gewone volk, hebben zij deze spruiten angstvallig verzorgd en grootgebracht, zooals bijvoorbeeld de wetten van den wederopbouw, de instituten van de financiën, de welvaartsinrichtingen, cultuurgenootschappen, de nijverheids- en ambachtsverbonden, commissies voor economie en andere comités, ligas, autoriteiten en genootschappen, fronten en vakverenigingen, het fascisme, nationaal-socialisme, communisme en vooral den totalitair-godsdienstigen „gruwel der verwoesting”. Deze heeft de „Christenheid” voortgebracht en als een kenteken van haar godsdienstige cultuur en „civilisatie” grootgebracht, om de namen harer bondgenooten in aanzien te brengen en om naar haar eigen plannen en methoden te werk te gaan, zonder naar Gods wil te zien, teneinde zich voor goed te handhaven. De aanhoudende, toenemende nooden en moeilijkheden onder het volk, openbaren het falen en de nuttelooheid van deze „troetelkinderen” van de godsdienstige „civilisatie”.

9 Zij zullen bovendien als een onderdeel van deze demonen-organisatie, met Satan, den „god dezer wereld” als hoofd, in Armageddon verdwijnen. Zij zullen dien strijd niet overleven en de „Christenheid” zal ze niet aan zich kunnen vastbinden. Zij zijn met haar ten ondergang gedoemd. Derhalve zal God Zijn bevel aan haar volbrengen: „Verwijd uwe kaalheid, als de arend, omdat zij gevankelijk van u zijn weg-

gevoerd”. Bij deze bijzondere soort van arenden, is de scheiding van den kop en ook de hals of de plaats waar de schedel en de snavel in elkaar overgaan, geheel kaal en zonder pluimen. Het feit dat de kaalheid toeneemt, zoodat zij den arend gelijk wordt, is een aanwijzing, dat de komende tijd der rouw voor de „Christenheid” een buitengewone, nog nooit plaatsgevonden gebeurtenis is, die zich ook nooit meer herhalen zal. Dit heeft haar eeuwigdurende nederlaag en verwoesting tot gevolg. Alle menschen van goeden wil, die wenschen te leven, dienden niet te treuren, maar uit de „Christenheid” weg te vluchten en zonder te dralen bij de THEOCRATIE toevlucht te zoeken.

„Wee”!

10 Het „wee”-geroep is nu juist niet aangenaam om te hooren, het „kwetst de gevoelens” van zekere menschen; doch het is een waarschuwing voor hen die naar gerechtigheid zoeken. Het is tot voordeel van hen die het hooren, het zal hen opwekken en tot de kennis brengen van hetgeen zij moeten vermijden, indien zij Gods goedkeuring en het leven willen hebben. „De oogen des HEEREN zijn in alle plaatsen, beschouwende de kwaden en de goeden” (Spreuken 15 : 3). Jehova ziet het kwade waaronder het volk in de „Christenheid” aan het einde der wereld, waar wij nu aangekomen zijn, moet liiden; en door de vermelding over soortgelijke dingen die onder Zijn voorbeeldig verbondsvolk gebeurden, toont Hij dit kwade heel duidelijk. Hij doet dit, om ons in deze gevaarlijke tijden te waarschuwen en te vermanen: „Wee dien, die ongerechtigheid (onheil, andere vert.) bedenken, en kwaad werken op hunne legers; in het licht van den morgenstond doen zij het, dewijl het in de macht van hunlieder hand is” (Micha 2 : 1). Dit beteekent dat hun goddeloosheid opzettelijk is. Onder de Israëlieten was zooiets een opzettelijke verbreking van hun verbond met God. Heden ten dage, is de Bijbel in honderden millioenen exemplaren en in duizenden talen over de geheele wereld verspreid, vooral in de natiën, die „christelijk” beweren te zijn. De „Christenheid” is in het bezit van den Bijbel, waarin de wet van Jehova grondig en duidelijk is vastgelegd. De „georganiseerde godsdienst” bezit deze Schriftteksten eveneens en beweert, ze te bestudeeren en er mee op de hoogte te zijn, nochtans wordt de wet Gods overal in de „Christenheid” voor de oogen van allen verbroken en zij, die gerechtigheid liefhebben, zijn bedroefd en liiden er onder. In bespottung van de geboden Gods, begaan de politieke en commercieele elementen van de „sterke-arm-kliek” voortdurend wetteloze daden. Het godsdienstige element verheft hiertegen geen protest, maar bewaart over al deze wetteloosheid het stilzwijgen, opdat het de financieele hulp, de politieke, wettige en politioonele ondersteuning, zooals de bescherming van zijn politieke, rechterlijke en commercieele bondgenooten, niet zal verliezen.

11 Aldus bezien, is de godsdienstige machthebbende groep, dat wil zeggen de geestelijkheid, het meest te laken. Zij is tegenover God het meest verantwoordelijk en zal niet kunnen ontkomen, zonder er volledig rekenschap van afgelegd te hebben. Het gewone volk betaalt voor haar en verwacht van haar

over Gods wet onderwezen te worden. In plaats daarvan wordt het volgens de zedelijke richtlijnen van de zoogenaamde „karakter“-ontwikkeling en menselijke overleveringen onderwezen, welke Gods wet verbreken en krachteloos maken; en wat het volk in het algemeen betreft, dit protesteert er niet tegen, maar „heeft het gaarne“. Het onderwerpt zich aan de raadgevingen van zijn godsdienstige-geestelijkheid, die zegt, dat het tegen de ongerechtigheden van deze godsdienstige, heerschende elementen, niet in opstand mag komen, daar deze - volgens de woorden der geestelijkheid - de „hooge overheden“ uitmaken en door God verordineerd zouden zijn, terwijl in werkelijkheid alleen Jehova God en Christus Jezus de „hooge overheden“ vormen. - Zie Romeinen 13 : 1-10, Nieuwe Vert.

12 Over de ordelievende, loyale menschen staat geschreven: „De slaap des arbeiders is zoet, hij hebbe weinig of veel gegeten; maar de zathed des rüken laat hem niet slapen“ (Pred. 5 : 11). In plaats van zich in een zoeten slaap te verheugen, broeden degenen, die ongerechtigheid bedenken, goddelooze daden uit, terwijl de rechtvaardigen rustig slapen. Over de klasse van den „mensch der zonde“ wiens machtigste en belangrijkste deel de Roomsch-Katholieke Hiërarchie is, zegt de dienstknecht des Heeren: „Er is geene vreeze Gods voor zijne oogten. De woorden zijns monds zijn onrecht en bedrog; hij laat na te verstaan tot weldoen [de vreeze Gods te bezitten]. Hij bedenkt onrecht [onheil] op zijn leerer; hij stelt zich op eenen weg, die niet goed is, het kwaad verwerpt hij niet“ (Ps. 36 : 2, 4, 5). In het licht van den morgenstond, wanneer hun bondgenooten eveneens wakker zijn en zij met hen kunnen samenwerken, hebben zij den meest geraffineerden en van buiten schijnend, den meest respectabelen en „rechtsgeldig gemaakten“ weg uitgezocht, waarop zij hun onrecht kunnen bedrijven.

13 Waarom trotseeren zij echter op een dergelijke manier God en verachten zij zijn wet? „Dewijl het in de macht van hunne hand is“, om het nu te doen en ongestraft te blijven, dat wil zeggen zonder aan het bang gemaakte en onderdrukte volk hiervoor rekenschap te moeten afleggen. Jehova verklaarde, dat Hij gedurende een beperkten tijd Satan en zijn demonen in het leven zou laten en aan het einde van dezen tijd door Zijn getuigen over de geheele aarde Zijn Naam zou laten verkondigen. Dit kenmerkt den tijd van de macht der demonen en hun misleide onnoozelen en werktuigen op aarde; maar nu gaat de tijd van hun macht ten einde. Op grond hiervan drijven nu de demonen hun werktuigen koortsachtig aan, om hun macht - terwijl het nog in hun hand is - Jehova God ten spijt, te gebruiken. Zij streven er naar hun macht te versterken en den jegens God goedgezinden menschen nog meer onrecht te berokkenen. Een kleinen tijd voor den wereldoorlog, werd aan een welbekenden Paulisten-pater van de hoogste godsdienst-organisatie op aarde, ter gelegenheid van een openbare missie-vergadering [in de Vereenigde Staten], de vraag gesteld: „Beschouwt de Katholieke Kerk de Protestanten als kettters en geloof en leert zij niet, dat kettters gestraft dienen te worden, en indien noodig, zelfs met den dood?“ Daarop ant-

woorde de moderne godsdienstaanhanger het volgende: „Ik twijfel er niet aan, dat, indien het katholieke volk sterk genoeg zou zijn, het, indien noodig, zelfs door de doodstraf het uitbreiden van dergelijke dwalingen zou verhinderen; ik voeg hieraan toe: „En dit met recht!“

14 Deze gepubliceerde verklaring (zooals ze in de New York Herald verscheen), is nimmer officieel tegengesproken noch herroepen. Gezien de gebeurtenissen, die men - door de hand van katholieke totalitaire dictators, welke met het hoofd van dien Paulisten-pater in Vaticaanstad, Italië, een concordaat gesloten hebben - ziet opkomen over de kleinere en zwakkere protestantsche en niet-katholieke, democratische en liberale natiën der wereld, is bovengenoemde verklaring profetisch en van beteekenis. Duidelijk blijkt uit de feiten en handelingen, dat het totalitaire monster den „verwoestenden gruwel“, den wil van de Roomsch-Katholieke Hiërarchie doorvoert en het „zwaard der kerk“ in haar machtige hand is. Slechts Gods Woord geeft aan waarheids- en gerechtigheidszoekenden de hoop en de vertroosting, dat deze buitengewone uitbarsting van de godsdienstige totalitaire boosheid een duidelijk zichtbaar bewijs is, dat zij op het punt staat tesamen met alle daders der goddeloosheid door den Heere uitgeroeid te worden. Ps. 92 : 8-10.

15 De goddeloosheid openbarende die nu bedreven wordt en binnenkort op aarde uitgeroeid zal worden, zegt de profeet: „En zij begeeren akkers, en rooven ze, en huizen, en nemen ze weg; alzoo doen zij geweld aan den man en zijn huis, ja, aan een iegelijk en zijne erfenis“ (Micha 2 : 2). Christus Jezus sprak een wee uit over de godsdienstige-geestelijkheid van Zijn dagen, omdat zij soortgelijke misdaden bedreven had: „Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeën, gij geveinsden, want gij eet de huizen der weduwen op, en (dat) onder den schijn van lang te bidden; daarom zult gij te zwaarder oordeel ontvangen“ (Matth. 23 : 14). De profeet Jesaja sprak een soortgelijk wee uit: „Wee dengenen, die huis aan huis trekken, akker aan akker brengen, totdat er geene plaats meer zij, en dat gijlieden alleen [de eigenaars] inwoners gemaakt wordt in het midden des lands! [op groote landgoederen, terwijl de arme onvermogende klasse, in overvulde huurkazernes en achterbuurten samengepropt moet worden]. Voor mijne ooren (heeft) de HEERE der heirscharen (gesproken): Zoo niet vele huizen [van de hebzuchtigen, die aan de macht zijn] tot verwoesting zullen worden, de groote en treffelijke zonder inwoner!“ (Jes. 5 : 8, 9). De uitgestrekte landgoederen, de geweldige woonplaatsen en deftige bouwwerken, de huizenblokken, die den geestelijken toebehooren, vooral de leden van de Roomsch-Katholieke Hiërarchie, zijn een in het oog vallende schrijnende tegenstelling met de donkere woonsteden van de degenen, die aan het onderhoud van de godsdienstige leiders en hun dure organisaties regelmatig moeten bijdragen. Dit is een treffend getuigenis en bewijst dat de vervulling van deze profetieën in onzen tijd plaatsvindt.

16 De begunstigden van de godsdienstige organisaties zijn eveneens grootgrondbezitters; zij noemen vele huizen hun eigendom en vormen „de heerlijken

van de kudde". De geschiedenis vermeldt, dat de geestelijkheid berucht geweest is en nog is, wegens haar gulzigheid naar akkers, huizen en ander eigendom van hun gemeentelieden; dat zij godsdienstbedrog bedreven en sluwe argumenten en middelen in het veld gebracht heeft, om dit te verkrijgen, terwijl de eigenaar nog in leven was of dan wel voor een testament bij zijn dood. Thans is de groote godsdienstige organisatie, verbonden met de willekeurige dictators, die de rijke vruchtbare landen van andere groote en kleine natiën begeren en machtige oorlogs-organisaties in de wereld opbouwen, en tengevolge van onvergelykelijke gewelddadigheden en een godsdienstige „vijfde colonne" het eene land na het andere overstroomden en het van zijn aardse rijkdommen berooft en de daarop gebaseerde bezittingen met geweld tot zich neemt.

X 17 De als „koning van het Noorden" gekenmerkte aaneensluiting, die uit de „asmogendheden" en de Hiërarchie is samengesteld, welke haar hoofdkwartier in Vaticaanstad heeft, is er op uit de wereldheerschappij te verkrijgen, teneinde opnieuw het oude „Heilige Romeinsche Rijk" - deze keer wereldomvattend - op te richten. Den hebzuchtigen, gewelddadigen weg van deze vereenigde wereldmacht of „koning" voorspellend, vermeldt de profetie (Daniël 11 : 40-43), „En de koning van het noorden zal tegen hem aanstormen, met wagenen [gemotoriseerde uitrusting], en met ruiteren [snel voortrukkende strijdmachten], en met vele schepen [overvalschepen, onderzeeërs, luchtschepen]; en hij zal in de landen komen, en hij zal ze overstroomden en doortrekken. En hij zal komen in het land des sieraads [in de dingen die Jehova's verbondsvolk toebehooren], en vele (landen) zullen ter nedergeworpen worden; doch... hij zal zijne hand aan de landen leggen, ook zal het land van Egypte niet ontkomen. En hij zal heerschen over de verborgene schatten des gouds en des zilvers, en over al de gewenschte dingen van Egypte". Kortelings werd in de pers medegedeeld, dat het godsdienstige lid van den „koning van het Noorden" vijftig kerken op wielen liet bouwen, om de afgelegen gebieden te bedienen en missen te houden; vervolgens dat het Vaticaan sedert eenigen tijd priesters geschoold heeft, die de legers van de asmogendheden in de bezette gebieden in Rusland volgen en de orthodoxe kerken aldaar zullen overnemen. Sedert de breuk tusschen de oostelijke en westelijke godsdienstige organisatie, ongeveer duizend jaar geleden, heeft de Roomsche-Katholieke Hiërarchie steeds hiernaar verlangd en nu is de gunstige gelegenheid gekomen om deze begeerigheid te bevredigen.

18 Christus Jezus wordt wegens Zijn volmaaktheid en gehoorzaamheid als mensch, „de Zoon des menschen" genoemd. De getrouwe leden „van Zijn lichaam" die Hem navolgen, vormen het huis der zonen Gods, waarover Christus Jezus het Hoofd is. Tot deze getrouwe navolgers zeide Hij: „Zalig (zijn) de zachtmoedigen; want zij zullen het aardrijk beerven" (Matth. 5 : 5). „De zachtmoedigen daarentegen zullen de aarde erfelijk bezitten, en zich verlustigen over grooten vrede" (Ps. 37 : 11). Buiten degenen, die de „kleine kudde" vormen, brengt de

Heere nu „andere schapen" in Zijn kudde, namelijk de menschen, die tegenover Zijn THEOCRATISCHE REGEERING onder Christus Jezus van goeden wille zijn en de „groote schare" zullen vormen. (Openb. 7 : 9-17) Indien dezen hun onkreukbaarheid handhaven en de THEOCRATIE getrouw blijven tot Armageddon voorbij is, zullen zij onder deze rechtvaardige Heerschappij eeuwig leven op aarde beërven. Zij moeten thans gerechtigheid en zachtmoedigheid zoeken, opdat de belofte aan hen vervuld worde en zij 'geborgden worden op den dag van den toorn des Heeren'. - Zef. 2 : 3.

19 De getrouwe leden van het overblijfsel en hun metgezellen, de „andere schapen" worden nu in alle natiën zwaar onderdrukt en dit voornamelijk door de totalitaire machten en degenen, die in andere landen dienzelfden geest bezitten. Al deze machten werden door de Amalekieten en Midianieten onder hun vorst Oreb en Zeëb voorschaduwd, over wien de psalmist zegt: „... Midian... als Oreb en als Zeëb, en al hunne vorsten als Zebah en als Zalmûna; Die zeiden: Laat ons de schoone woningen Gods voor ons in erfelijke bezitting nemen" (Ps. 83 : 10, 12, 13). Op dezelfde wijze hebben de heerschende machten, op aanwijzing van de Roomsche-Katholieke Hiërarchie en haar verbonden geestelijken in het gebied, dat onder de totalitaire heerschappij geraakte, beslaggelegd op het eigendom en de lectuur van Jehova's getuigen, ja, ook hebben zij dezen zelf vastgenomen. Zij probeerden hen van de aarde te doen verwijderen of ze te vernietigen en onderdrukken dit verbondsvolk van Jehova meedoogenloos, omdat het er naar streeft 'in het huis des Heeren te wonen tot in lengte van dagen' (Ps. 23 : 6, Utr. Vert.). Jezus voorzeide, dat dit volk thans 'den haat van alle volken te verduren zal hebben om Zijns Naams wil' (Matth. 24 : 9, Nieuwe Vert.). Tot vertroosting van de aldus beroofden en onderdrukten zegt Jehova door Zijn profetie: „Want de boosdoeners zullen uitgeroeid worden, maar die den HEERE verwachten, die zullen de aarde erfelijk bezitten. En nog een weinig, en de goddelooze zal er niet zijn; en gij zult acht nemen op zijne plaats, maar hij zal er niet wezen" (Psalm 37 : 9, 10). Daarom „wee aan de goddeloozen!"

20 Zij, die in het verbond met God staan om Zijn wil te doen, behooren allen tot de eene familie van den grooten Levengever en Vader: „Uit Wien de geheele familie in de hemelen en op aarde dien naam voert", (Efez. 3 : 15, Tichelen, van Ess). De naam „Christenheid" op zichzelf bewijst reeds, dat de zogenoemde „Christelijke" natiën „christelijk" belijden te zijn en hierdoor te kennen geven, dat zij in een verbond staan, om Gods wil te doen; zij maken er aanspraak op de familie van God te zijn. Maar in plaats hiervan, vormen zij de groote familie van den godsdienst of het demonisme en spreken veel over het „vaderschap van God en de broederschap der menschen" zonder echter te zeggen, welken god. Zij dienden niet zoo hoog van den toren te blazen [recht op te gaan, Micha 2 : 3], maar over datgene na te denken wat Christus Jezus tot de geestelijkheid en haar onnoozelen zeide met betrekking tot het feit welke god hun vader was (Joh. 8 : 42-44). Daar

zij hun eigen familie of hun eigen geslacht getrouw zijn, behandelen zij Jehova's getuigen niet als broeders van hun familie, hetgeen zij natuurlijk ook niet zijn. Daar nu de Heere aan de zoo pas genoemde plannen tot het bedrijven van onrecht denkt, waarschuwt Hij de „Christenheid”, het moderne tegenbeeld van het ontrouwe Israël: „Daarom, alzoo zegt de HEERE; Ziet, Ik denk een kwaad over dit geslacht (deze familie, Engel. Bijb.), waaruit gijlieden uwe halzen niet zult uittrekken, en zoo rechtop niet gaan; want het zal een booze tijd zijn”. - Micha 2 : 3.

21 Het kwaad, dat Jehova tegen het geslacht of de familie der „Christenheid” in den zin heeft, is niet onrechtvaardig of slecht. „Want rechtvaardig zijn Zijn wegen. Hij is een God van trouw en zonder bedrog, rechtvaardig en oprecht is Hij” (Deut. 32 : 4, Kath. Bijb.). Derhalve is dit „kwaad” iets, dat pijn doet, dat schade en verlies medebrengt. Dit brengt Jehova door Christus Jezus over deze goddelooze verbondsverbrekers en wel als oordeel en straf voor hun goddeloosheid en boosheid. Dit kwaad zal in Armageddon over hen komen, als zij de maat van het onrecht van hun godsdienstige vaders volgemaakt hebben. De vernietiging zal hen plotseling overvallen, als een valstrik, en zij zullen hun hoogmoedig opgestoken hoofden en hun stijve nekken niet kunnen terugtrekken. „Neergeslagen zullen ze zijn, de hoogmoedige blikken van die mensen, gebroken de trots van die stervelingen. Jahve, Hij alleen zal hoog zijn verheven op die dag. Want Jahve der legerscharen heeft een dag bepaald tegen alwie hooghartig is en trots, en tegen alwie zich verheft. Vernederd zal hij worden”. - Jes. 2 : 11, 12, Kath. Bijb.

22 De trots [hoogmoed] heeft op aarde wortel gevat, de hoogmoedigen en halsstarrigen zullen ten gevolge van hun hoogmoed des harten en den trots op hun godsdienstige organisaties, niet naar JEHOVA GOD en Zijn THEOCRATISCHE HEERSCHAPPIJ vragen, maar in plaats hiervan zullen zij zichzelf en andere schepselen verheffen. Voor hen beteekent Armageddon geen verlossing van het vernietigd-worden en gebonden-zijn aan Satans organisatie, voor hen is het „een booze tijd”; „want het zal een booze tijd zijn”. Zij brengt „iets dat boos is” of „kwaad” voort, hetgeen Jehova in Zijn gerechtigheid voor alle daders der goddeloosheid „bedacht” heeft; vooral voor degenen, die zoo iets onder het mom van godsdienst en - hetgeen noq erger is - in den Naam van God doen. Voor al diegenen zal er geen weg ter ontkoming zijn (Jer. 25 : 34, 35). De „georganiseerde godsdienst”, die beweerd heeft, de stad of organisatie des Heeren te zijn, zal het eerst ondergaan, maar de politieke en commercieele elementen en zij, die deze ondersteunen, mogen hierbij echter niet denken, dat zij ongestraft zouden kunnen ontkomen. „Want ziet, in de stad, die naar Mijnen Naam genoemd is, begin Ik te plagen, en zoudt gij eeniaszins onschuldig gehouden worden? Gij zult niet onschuldig worden gehouden; want Ik roep het zwaard [Armageddon] over alle inwoners der aarde, spreekt de HEERE der heirscharen . . . De goddeloozen heeft Hij aan het zwaard overgegeven spreekt de HEERE (Jer. 25 : 29, 31). Voor de „Christenheid” bestaat nu alleen nog „maar een schrikkelijke

verwachting des oordeels, en hitte des vuurs, dat de tegenstanders zal verslinden” (Hebr. 10 : 27). „Zoo zegt de Heere HEERE; Een kwaad, een eenig kwaad, ziet, is gekomen; Een einde is er gekomen, dat einde is gekomen, het is opgewaakt tegen u; ziet, het (kwaad) is gekomen!” (Ezech. 7 : 5, 6). Jehova's getuigen laten thans de waarschuwing weerklinken.

De Spreuk

23 De „dag Jehova's” is in het jaar 1914 begonnen, toen de tijd der ononderbroken heerschappij van Satan, zijnde de „god dezer wereld”, eindigde. Toen eindigden ook de „tijden der heidenen”, die met den val van de voorbeeldige Theocratie te Jeruzalem in het jaar 606 v. Chr. begonnen, en „zeven tijden” of ~~2520 jaar duurden~~ Luc. 21 : 24; Ezech. 21 : 24-27). Derhalve begon de „dag Jehova's” met de oprichting van de waarachtige Theocratie, met Christus Jezus als Koning, die Jehova deed beginnen, door Zijn gezalfden Koning op den troon van Zion te verheffen en uit te zenden, om in het midden Zijner vijanden te heerschen (Psalm 2 : 6; 110 : 1, 2). Ook in de profetieën wordt hiervan, als over „dien dag” gesproken. ~~Dientengevolge begon vanaf 1914 n. Chr.~~ die tijd, dat deze profetie in vervulling moest gaan en zij vervult zich ook daadwerkelijk: „Te dien daqe zal men (eene spreuk) een spreukwoord (een gelijkenis, Engel. Bijb.) over ulieden opnemen; en men zal eene klagelijke klacht klagen, (en) zeggen: Wij zijn ten eenen male verwoest; Hij verwisselt mijns volks deel; hoe ontwendt Hij mij; Hij deelt dit, afwendende onze akkers”. - Micha 2 : 4.

24 Deze „spreuk” of „gelijkenis” is een kernachtige profetische spotredevoering (een spotticht, volgens Kath. Bijb.) en laat ons in dit beeld zien, wat volgens de profetie over degenen komen zal, die den spreker van deze gelijkenis nabootst. Voor dezen is het niet aangenaam dit te hooren en het wordt hun als een „klaaglied” aangezegd, ja als eene „klagelijke klacht”. Dit plaagt hun gevoeligheid en zij trachten met alle middelen de klage van die spreuk te doen ophouden, nochtans gelooven zij er niet aan, maar vreezen, dat het mischien toch waar zou kunnen zijn. Aldus wordt duidelijk, dat hij, die de spreuk der klage overneemt en doorgeeft, de knechtsklasse van Jehova is, dat wil zeggen Zijn getuigen onder de leiding van Zijn Hoofdgetuige, Christus Jezus, die „de geboden Gods houden en de getuigenis van Jezus Christus hebben”. Voor dezulken zijn de woorden der profetie een bevel, om de spreuk over te brengen, en ze hebben haar ook overgebracht, vooral sedert 1922, zooals de feiten dit toonen. Zij klagen niet over de „Christenheid”, maar verblijden zich over het uitzicht, dat Jehova gerechtvaardigd wordt, doordat Hij alles vernietigt, wat Zijn Naam lastert en smaadt. Ze hebben geen sympathie voor de goddeloozen, noch hebben zij spijt over de straf, die door de hand Gods over dezulken komt. In den geest van de spreuk der klagelijke klacht, brengen zij Zijn boodschap over en leggen datgene bloot, waarover de „Christenheid” jammeren en klagen zal, vooral over het hoogtepunt van dien oordeelsdag.

25 De „Christenheid” is noch God tot eer, noch het volk Gods tot zegen geweest, maar heeft het volk

als haar eigen „weide” gebruikt en het uitgeplunderd of verwoest. ~~Aangezien zij er aanspraak op maakt~~, dat het haar „deel” is, zich te verhoogen en gelijk het Koninkrijk Gods en de „hooge overheden” te heerschen, heeft zij het volk met betrekking tot het waarachtige Koninkrijk verblind en tracht noch altijd wanhopig, het daarvan af te houden, om tot de THEOCRATISCHE HEERSCHAPPIJ over te gaan, die nu den natiën tot een getuigenis verkondigd wordt (Matth. 24 : 14). Zij tracht nu de menschen te misleiden en misleidt ze ook inderdaad, doordat zij den 'gruwel der verwoesting' als een „nieuwe werelderde” in plaats van de door Christus Jezus geregeerde THEOCRATIE van Jehova, opstelt. In de „Christenheid” wordt de eene natie na de andere totalitair, om het volk door een sterke organisatie en controle, door demonen bezeten menschen, in bedwang te houden. De herders van den godsdienst huilen reeds, dat de verkondiging van de THEOCRATISCHE HEERSCHAPPIJ hun weiden verwoest heeft. Als daarentegen Armageddon begint, zullen de heerschende machtsgroepen en vooral het godsdienstige deel ervan, gelijk dit in de spreuk voorspeld wordt, zeggen: „Wij zijn ten eenen male verwoest”. Daar zij zich nu achter hun macht verschanst hebben, zou deze verwoesting alleen door Jehova God en Christus Jezus bewerkstelligd kunnen worden en dit zal Hij ook doen. „Hoor! De kreten der herders! Het jammer van de leiders der kudde! Want Jahve vernielde hun weiden” (Jer. 25 : 36, Kath. Bijb.). „De dag [des Heeren] die komt, zal ze verbranden - zegt Jahve der legerscharen - dat er geen wortel of stengelstuk van over blijft” (Mal. 4 : 1, Kath. Bijb.).

Omdat zij geen vruchten (dat zijn de waarheden en de werken) van het Koninkrijk voortgebracht hebben, zegt Christus Jezus vervolgens tot hen: „Het Koninkrijk Gods zal u ontnomen worden en gegeven aan een volk dat de vruchten ervan opbrengt”. - Matth. 21 : 43, Leidsche Vert.

26 De „Christenheid” maakt er aanspraak op de zichtbare vertegenwoordiging van het Koninkrijk Gods op aarde te zijn en is er rotvast van overtuigd, eeuwenlang te bestaan en uiteindelijk in haar „deel” in den hemel binnen te gaan. Haar grootste godsdienstige organisatie heeft beweerd, „op dezen rotssteen” gebouwd te zijn en dat de poorten der hel haar niet zullen overweldigen. Toen Jehova Zijn Bijbelsche waarheden liet verkondigen, heeft Hij de „Christenheid” blootgelegd en getoond, dat haar eisch op haar „deel” een onjuiste aanspraak is. In Armageddon zal God haar een oorzaak tot jammeren en klagen geven, omdat Hij het „deel”, dat zij zichzelf heeft toegeëigend, geruild heeft en haar alles zal ontnemen, wat zij, in haar aanmatiging, als haar rechtmatig, haar door God verleend deel, noemde. Het voorrecht van Zijn getuigen te zijn, heeft Hij hen reeds ontnomen en aan het ootmoedige, getrouwe „volk voor Zijn Naam” gegeven, dat Hij gedurende jaren voor Zijn voornemen uit de natiën verkozen heeft. Omdat de leden van dit volk de „Christenheid” terwille van de THEOCRATIE verlaten hebben en derhalve - evenals Christus Jezus - niet van deze wereld zijn, zijn zij in de oogen van de „Christenheid”

oproerlingen en afvalligen, zoodat zij over hen jammert: „Onder afvalligen (rebellën, Rotherham, Engl.) wordt ons veld verdeeld” (Utr. Vert.). „En [Hij] levert ons land aan onzen vijand uit” (Kath. Bijb.). „Aan de afvalligen deelt Hij onze velden uit” (Menge). Jehova heeft aan Christus Jezus, Dien de „georganiseerde godsdienst” als een opstandige afvallige kruisigde, de natiën tot erfdeel en eigendom gegeven en Hij zal ze in Armageddon verpletteren. Daarna zal Hij de overlevende „grootte schare” de wijde velden der aarde tot woonplaats geven. Hier eindigt de spreuk der klagelijke klacht en de profetie wijst op de oorzaak, waarom de klagende jammert.

27 „Daarom zult gij niemand hebben, die het snoer werpe in het lot, in de gemeente des HEEREN” (Micha 2 : 5). Het hier genoemde meetsnoer dient bij het afbakenen van grenzen van een toegewezen stuk land: „En Hij verdreef voor hun aangezicht de heidenen (natiën, Leidsche Vert.), en deed hen vallen in het snoer (hunner) erfenis (wier land hij door het meetsnoer verdeelde, Utr. Vert.), en deed de stammen Israëls in hunne tenten wonen (Ps. 78 : 55). In het najaar 1918 werd Gods gewijd volk door de daden van de godsdienstaanhangers in de „Christenheid”, die destijds door den oorlog verscheurd was, uit zijn aardschen toestand van dienst als aankondiger van het Koninkrijk, verdreven en een tijdlang uit dezen bevoorrecht aardschen toestand verbannen. Toen had het berouw dat het tengevolge van menschenvrees den dienst voor God nagelaten had en de Heere bevrijdde het, bracht het in Zijn organisatie terug en zodoende mocht het den actieven dienst als Jehova's getuigen op aarde weder aanvaarden.

28 Alsdan wordt aan de hand van het Jeruzaleembeeld, het meten van den wasdom van Jehova's zichtbare dienstorganisatie, getoond: „Wederom hief ik mijne oogen op [na 1918 A.D.] en ik zag; en ziet, er was een man, en in zijne hand was een meetsnoer. En ik zeide: Waar gaat gij henen? En hij zeide tot mij: Om Jeruzalem te meten; om te zien, hoe groot hare breedte en hoe groot hare lengte wezen zal. En ziet, de Enqel, Die met mij sprak, ging uit; en een andere Engel ging uit, hem te ontmoet. En hij zeide tot hem: Loop, spreek dezen jongeling aan, zeggende: Jeruzalem zal dorpswijze (als open stad, Leidsche Vert., Kath. Bijb.) bewoond worden, vanwege de veelheid der menschen en der beesten, die in het midden derzelve wezen zal” (Zach. 2 : 1-4). De Theocratische vergadering van Jehova's getuigen in de maand Augustus van het jaar 1941, te St. Louis, Missouri, die vijf dagen duurde, was hiervan een beeld; toen de machtige grootte menigte van de gezalfde leden van Jehova's overblijfsel en hun metgezellen, de geweldige Arena met 25000 zitplaatsen vulde en boven haar muren heen, ja, zelfs over de aangrenzende plantsoenen heen een ruimte omvatte tot een verwijderde woonwagenstad, zoodat het aetal der gezamenlijke toehoorders meer dan 115000 bedroeg; en hierbij waren alleen de Vereenigde Staten en Canada vertegenwoordigd. Een soortgelijke vergadering, die Jehova's getuigen en hun metgezellen in de maand daarna te Leicester, in Engeland, be-

legden, had - ondanks den oorlog en de gevaren van den aanval door den „luchtarm“ van den „koning van het Noorden“ - 12000 bezoekers; het blijkt dat er in deze landen van den „koning van het Zuiden“ nog veel te doen valt. Derhalve kunnen de leden van het overblijfsel en hun metgezellen zeggen en zij zeggen dit ook inderdaad: „De snoeren zijn mij in liefelijke plaatsen gevallen; ja, eene schoone erfenis is mij geworden“. - Ps. 16 : 6.

29 De „Christenheid“ heeft met haar godsdienst-aanhangers aan deze voorrechten des dienstes geen aandeel. Zij hebben geen erfenis, dat hun in de organisatie des Heeren, d.i. in Jehova's „heilig land“, afgebakend en toebedeeld zou worden. De „Christenheid“ heeft Jehova's THEOCRATISCHE HEERSCHAPPIJ onder Christus Jezus verworpen. Zij heeft haar afgezanten vervolgd en gaat voort, ze te haten. De Heere heeft deze boosdoeners verworpen en er zal voor hen geen herstelling bestaan. Hun wacht de vernietiging in Armageddon. De Heere heeft hen op de weegschaal van het oordeel gewogen en te licht bevonden; in de gemeente des Heeren hebben zij geen verblijf. „Daarom zullen de goddeloozen niet bestaan in het gericht, noch de zondaars in de vergadering der rechtvaardigen“ (Ps. 1 : 5). Dit is een waarschuwing aan al degenen, die zich nog in de „Christenheid“ ophouden, opdat zij nog vóór Armageddon uit haar wegvluchten.

Gehoorzaamt God!

30 De ervaringen van Jehova's getuigen en hun metgezellen, die zij in de zoogenaamde „christelijke natiën“ hebben opgedaan, toonen duidelijk de vervulling van de volgende woorden der profetie: „Profeteert gijlieden niet, (zeggen zij), laat (die) profeteeren; zij profeteeren niet als die; men wijkt niet af (van) smaadheden“ of volgens den Engelschen Bijbel: „'Profeteert niet', zeggen zij tot hen die profeteeren: zij zullen hun niet profeteeren, opdat zij zich niet zullen schamen“ (Micha 2 : 6, zie ook Utr. Vert.). De Lezer Bijbel (Engelsch) vertolkt dien tekst nog letterliker: „'Predikt niet', [maar] zij zullen prediken“! Dit komt overeen met hetgeen een andere getuige Jehova's is wadervaren, namelijk den profet Amos en wel met Amazia, den godsdienstigen-priester, die zeide: „Te Beth-El zult gij voortaan niet meer profeteeren; want dat is des koninks heiligdom, en dat is het huis des koninksrijks! Toen antwoordde Amos, en zeide tot Amazia: ... Nu dan, hoor des HEEREN woord: Gij zegt: Gij zult niet profeteeren tegen Israël, noch druppen tegen het huis van Izak. Daarom zegt de HEERE alzoo: Uwe vrouw zal in de stad hoereeren, en uwe zonen en uwe dochteren zullen door het zwaard vallen, en uw land zal door het snoer uitgedeeld worden; en gij zult in een onrein land sterven, en Israël zal voorzeker uit zijn land gevangelijk worden weggevoerd“ (Amos 7 : 10-17). Dit toont den smaad en de schande die beslist over de tegenstanders van Jehova's boodschap zal komen.

31 Jehova's getuigen zijn tengevolge van hun wijding tegenover God en hun verbond met Hem om Zijn wil te doen en hun zalving met Gods geest. Zijn verordinerende predikers van het evangelie. Zij zijn

aan Zijn aanwijzing en bevel onderworpen, om „het volle raadsbesluit van God“ (Hand. 20 : 27, Tichelen) te prediken en dit ongeacht of de godsdienst-aanhangers er naar willen luisteren of niet. Noch eenig schepsel, noch eenige organisatie van schepselen hebben het recht of de autoriteit Jehova's getuigen te gebieden om te zwijgen, zij hebben geen recht wanneer Gods boodschap hun niet behaagt, of als zij er niet mee accoord gaan, te probeeren om Jehova's getuigen het zwijgen op te leggen, door ze er van af te houden met anderen, die gaarne zouden willen hooren, in aanraking te komen. Jehova en Christus Jezus zijn „de hooge overheden“ en Hun geboden staan boven die der menschen en organisaties op aarde. Wanneer de wetten Gods met die der menschen in strijd zijn, zoo moet de boven alles staande „hoogste wet Gods geldig zijn en door degenen opgevolgd worden, die in een verbond staan, om den wil Gods te doen. Indien Jehova's verbondsvolk een anderen weg zou volgen, dan zou dit ongehoorzaamheid en verbondsovertreding beteekenen en met den eeuwiggen dood, d.i. de vernietiging, bestraft worden. Het gebod des Heeren, dat 19 eeuwen geleden gegeven werd, dus voordat een enkele van de tegenwoordige regeeringen der „Christenheid“ bestond, het gebod, dat nooit herroepen werd en nu in het einde der wereld aan Jehova's verbondsvolk in vervulling gaat, luidt als volgt: „En dit evangelie des Koninkrijks zal in de geheele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn“ (Matth. 24 : 14, Nieuwe Vert.). Deze profetie en dit gebod zijn voornamelijk in vervulling gegaan, sedert de Heere in het jaar 1918 tot Zijn Tempel gekomen is, ondanks den haat der natiën, de wereldomvattende oppositie tegen Jehova's getuigen en hun vervolgingen.

32 In iedere natie, waar Jehova's getuigen en hun metgezellen de boodschap van het Koninkrijk gepredikt hebben, hebben de regeerende machtsgroepen, toegevend aan het opstoken van de Roomsche-Katholieke Hiërarchie en de andere met haar verbonden geestelijkheid, zich zeer ingespannen, om het prediken of profeteeren te beletten. De Hiërarchie, die zich aanmatigt, de politieke, rechterlijke en politionele elementen te dicteeren, gebiedt dezen door illigale middelen en ruw geweld de werkzaamheid van Jehova's getuigen stop te zetten. Zij hebben met elkaar gezworen en passen de handelbestemmingen en de wetten tegen oproer verkeerd toe, ja, smeden onheil onder het voorwendsel van nieuwe wetten, die speciaal daartoe opgesteld worden en dan dreigen en gebieden zij Jehova's getuigen: „predikt niet!“ De leden van Gods verbondsvolk antwoorden: „Men moet Gode meer gehoorzaam zijn, dan den menschen“ (Hand. 5 : 29) en gehoorzamen Hem verder door hetzelfde te prediken als voorheen en spannen zich nog meer in en „geven hen nog meer van katoen“, alhoewel zij hierdoor opsluiting in gevangnissen, geweldpleging van het gepeupel, of concentratiekamp te verduren hebben, ja zelfs ter dood veroordeeld worden. Op deze wijze volgen zij de voetstappen van Christus Jezus, die hun het juiste voorbeeld gegeven heeft (1 Petr. 2 : 21). De verkondding der waarheid stelt hen, die demonencultus

beoefenen aan de kaak, vooral gebeurt dit met de godsdienstige geestelijken, die God trotseeren en vastbesloten zijn om te heerschen of anders te vernietigen. Dezen zien zich door de theocratische boodschap in verlegenheid gebracht en zijn beschaamd. Derhalve probeeren zij te bewerkstelligen, dat Jehova's getuigen 'hun niet zullen profeteeren, anders blijft de beschaming niet uit' (Riessler) of: 'Opdat zij zich niet moeten schamen' (Engel. Bijb.). De profetie zegt, dat zij tenslotte schijnbaar succes zullen hebben en dan zullen uitroepen: „Vrede en veiligheid” en elkaar zullen vereeren en feliciteeren. Nadien, wanneer zij gelooven hun smaad, beschaming of schande verborgen te hebben, „dan zal een haastig verderf hun overkomen, en zij zullen het geenszins ontvlieden” (1 Thess. 5 : 3). Derhalve zegt de profetie: „De schande wijkt er toch niet door” (Kath. Bijb.) of volgens de Engelsche Harkavy Vertaling: „Hij zal de schande niet ontgaan”. - Micha 2 : 6.

33 Jehova, de God van Abraham, Izaak en Jakob, richt Zijn woorden direct tot de „Christenheid”, die door de godsdienstaanhangers „het huis Jakobs” genoemd wordt. Jakob was de vader van het huis, dat naar zijn naam genoemd wordt, dat wil zeggen van de Israëlieten naar het vleesch. Nu doet de „Christenheid” zich als het geestelijk Israël voor en maakt aanspraak op het recht der eerstgeboorte, dat volgens den wil en beschikking van God Jakob bezeten had. De „Christenheid” wordt nu totalitair. Zij gevoelt zich door de boodschap van Jehova, die Zijn getuigen bekendmaken, gekwetst en schuift hun bij de verkondiging van Zijn THEOCRATIE slechte beweegredenen in de schoenen. Zij verklaart, dat de woorden van Jehova's getuigen voor het volk en vooral voor den staat en den godsdienst verderfelijik en schadelijik zijn. De godsdienstige-geestelijikheid, de katholieke zoowel als de protestantsche, schreeuwen met hun beetgenomen handlangers moord en brand, dat men hier met het communisme te maken heeft, dat Jehova's getuigen ophitsen tot godsdienstigen haat en blind godsdienstfanatisme en een „veldtocht van haat” zouden bedrijven, die tot godsdienstige onverdraagzaamheid leidt. Door hun zelf bedreven daden van geweld, waarmee zij de grondwet verkrachten, bewijzen zij echter, dat zij zelf onverdraagzaam zijn. Tot dezulken zegt Jehova door Zijn profeet: „O gij, die Jakobs huis geheeten zijt! Is dan de Geest des HEEREN verkort (is Jahve soms ongeduldig. Kath. Bijb.)? Zijn dat Zijne werken? Doen Mijne woorden geen goed bij dien, die recht wandelt?” - Micha 2 : 7.

34 De Roomsche-Katholieke Hiërarchie beweert de oudste godsdienstige organisatie der „Christenheid” te zijn en is inderdaad ongeveer 1500 jaar oud, het beginpunt der zoogenaamde „Protestanten” ligt 400 jaar terug, dat wil zeggen in den tijd van de hervorming. Gedurende 40 jaar voor 1918, toen Christus Jezus, Jehova's Bode, 'die voor Zijn aanzicht den weg bereidde', omdat Hij als Rechter tot den Tempel zou komen (Mal. 3 : 1-3), sprak Gods gewijd volk op aarde over de oprichting van Zijn Koninkrijk, over het einde van Satans wereld en over den strijd van Armageddon; hierbij waarschuwde het de menschen, opdat zij aan de daarna komende wraak zouden kun-

nen ontkomen. Maar sedert de Heere in 1918 tot Zijn Tempel gekomen is, hebben zij aan de „Christenheid” en alle natiën een nog grooter getuigenis en een nog grootere waarschuwing gegeven. Mogen de godsdienstaanhangers en hun bondgenooten thans, op den gevorderden dag terecht zeggen, dat Jehova niet lankmoedig en toegelijik geweest is en dat Hij onverdraagzaam zou zijn, door Zijn getuigen uit te zenden, om den nabijgekomen 'dag der wrake onzes Gods' te verkondigen? Is dit dan de manier des Heeren, een catastrofe als straf over de wereld te brengen, zonder dat Hij voordien een tijd lang de menschen er van op de hoogte stelt en ze waarschuwt? Het is de tactiek van Satan, om thans lijden over het volk te brengen, zonder het voordien te waarschuwen. Doch Jehova's handelwijze ten tijde van den zondvloed, in de dagen van Noach, als ook bij de verwoesting van Jeruzalem (het eerst in de dagen van Jeremia en dan ook in de dagen van de apostelen van Christus Jezus) toont ons, dat het een vaste regel van God is, om de ongehoorzamen voor den naderenden ramp te waarschuwen en aan alle menschen van goeden wil een genaderijike gelegenheid te geven, te hooren, Zijn woorden ter harte te nemen en vóór die vernietiging naar hetoord van veiligheid en bescherming te ontkomen. Daarom houdt Jehova de „Christenheid”, met betrekking tot de woorden die Zijn getuigen verkondigen, de vraag voor oogen: „Doen Mijne woorden geen goed bij dien, die recht wandelt?” of volgens den Engelschen Bijbel: „Gerijken Mijne woorden niet ten goede voor hem, die oprecht wandelt”? Wie dus hieraan aanstoot neemt, openbaart tevens, dat de fout bij hem ligt en dat hij niet oprecht voor God wandelt. Evenwel gaan de godsdienstaanhangers voort zichzelf te rechtvaardigen, tegen de waarheid te protesteeren, en „tegen God te strijden”; derhalve strekken Zijn woorden alleen ten goede voor de menschen van goeden wil, namelijk de klasse van de „andere schapen” des Heeren, die de „grootte schare” zullen vormen.

35 Vervolgens zegt de Heere: „Maar gisteren [nog] stelde zich Mij volk [gij, die naar het huis Jakobs genoemd wordt] op, tot vijand, tegenover een klee; gij stroopt eenen mantel van degenen (van Ess: gij rooft den mantel over het onderkleed weg dengenen), die zeker voorbijgaan, wederkomende van den strijd (die de oorlogswapenen gebroken hebben, Leidsche Vert.) (Micha 2 : 8). In de huizen, die den godsdienst gewijd zijn, naderen de menschen, die godsdienst of demonencultus beoefenen. „God met hun mond, maar hun harten zijn ver verwijderd van Hem en Zijn, door Zijn Koning geleide THEOCRATIE. De geestelijikheid en vooral de regeerende godsdienstige heerschers in Vaticaanstad en de leden van haar Hiërarchie die ook op 'tronen' zitten, passen de profetieën en beloften aangaande Gods Koninkrijk op zichzelf toe en onderwijzen de politieke en rechterlijike heerschers der „Christenheid” onjuist over het Koninkrijk, ja, zij spreken nu ervan, hoe zij na dezen oorlog zelf een „nieuwe wereldorde” willen oprichten, waarin de godsdienst heerschen zal. Aldus woe-den zij en bedenken ijdelheid en de heerschers be-raadslagen te samen tegen JEHOVA en zijn Ge-

zalfden Koning' en Zijn Theocratische Heerschappij. Zij beweren, dat de verkondiging van deze rechtvaardige Regeering opstandig is en de veiligheid van den staat in gevaar brengt; vervolgen Jehova's getuigen en verklaren hun werkzaamheid als onwettig. „Maar gisteren [nog]” of „zoo pas” (Schmoller), is hun oppositie nog duidelijker voor den dag gekomen en heeft zich nog meer uitgebreid. ~~Satan is de aartsvijand van God en zij maken zich de wereldorganisatie van Satan tot vriend en daardoor zichzelf tot vijanden van God.~~ - Ps. 2 : 1-6; Jac. 4 : 4.

36 ~~Op een ordelijke wijze verrichten~~ Jehova's getuigen een wettig werk, dat ook door den Heere geboden is. Zij zijn vreedzaam en denken er niet aan iemand schade te berokkenen, zij wenschen slechts alle treurende te troosten. Wanneer zij in een stad gaan en de Koninkrijksboodschap van deur tot deur dragen, doen zij dit zonder vrees en 'gaan rustig voorbij al dezulken, die niets met den oorlog te maken hebben'. Wat de oorlogen van de natiën der wereld betreft, zoo zijn Jehova's getuigen neutraal en wenschen niet zich in een strijd van menschen in te laten. ~~Hun strijd is niet tegen vleesch en bloed, maar tegen de demonen gericht~~ (Efez. 6 : 12). Maar hetgeen thans de vijanden der waarheid gedurende een reeks van jaren gedaan hebben, veroorlooft den verkondigers van het Koninkrijk nauwelijks een gevoel van 'voorbij te gaan', alsof men voor aanvallen veilig ware, want nu weten zij, dat de vijanden een aanslag beraamd hebben en hen als waren zij struikroovers of bandieten opwachten. Hun aanduiding als Jehova's erkende en geautoriseerde getuigen, wordt door een „mantel” voorgesteld. De vijanden bespotten hen als „Jehova's getuigen” en ontkennen hun recht dat zij op dezen „nieuwen naam” hebben, ja - symbolisch gesproken - 'trekken zij hun den mantel van over het onderkleed uit'. Terwijl zij dit doen, zouden zij de leden van het verbondsvolk Gods naar buiten willen kwalificeeren als menschen die geen kenteeken van de waarachtige organisatie Gods dragen en niet versierd zijn met het ware evangelie van het Koninkrijk. ~~Zij verheffen de beschuldiging, dat zij verkapte venters, boekenverkoopers, propagandisten, communisten, proselietenmakers, opstandelingen, dat zij aan een commercieele zaak verbonden zijn, die hebzuchtig gewin nastreeft, dat zij de openbare rust verstoren en zich in de rechten van anderen mengen, om God te aanbidden, zooals het dezen goeddunkt, enz. enz.~~ Jehova's getuige zegt: „Ik wil slechts vrede, maar als ik spreek, dan maken zij strijd.” (Ps. 120 : 7, Utr. Vert.). De getrouwe dienstknechten gaan voortwaarts in gehoorzaamheid aan Gods geboden en hierdoor, stoppen zij aan de onwetendheid der dwaze menschen den mond”. - 1 Petr. 2 : 15.

37 ~~Gods organisatie wordt in de Schrift door het zinnebeeld van goede vrouwen voorgesteld, die God goedkeurde en gebruikte, om Zijn getuigen voort te brengen; zooals bijvoorbeeld Sara, die Izaak baarde; Rebekka, de moeder van Jacob; Rachel, welke Jozef en Benjamin ter wereld bracht en de vrouw van Amram, die Mozes en Aaron baarde.~~ Jehova's universeele organisatie wordt Zion genaamd en baart Zijn hoofdoororganisatie, die onder Christus Jezus, haar Hoofd staat. Hier-

door wordt Zion als de vrouw voorgesteld, die het „mannelijke kind” de Theocratische Regeering met Christus Jezus als Koning, voortbrengt (Openb. 12 : 1-15). ~~Dienaangaande zeide Jehova door den profet Micha de volgende profetische woorden:~~ „De vrouwen Mijns volks verdriift gij, elk eene uit het huis harer vermaken; van hare kinderkens neemt gij Mijn sieraad (mijne heerlijkheid, Engel. Bijb.) in eeuwigheid” (Micha 2 : 9). Dit heeft geen betrekking op de letterlijke vrouwen, ook al hebben de regeerende machtgroepen van de „Christenheid” - en in het voorbeeld ook de Israëlieten - de hier genoemde dingen letterlijk gedaan.

38 ~~De godsdienstige systemen maken er aanspraak op, Gods organisatie te zijn, doch de vruchten van Zijn organisatie brengen zij niet voort, dat wil zeggen de waarheid en de werken van de door Christus Jezus geleide Theocratische Heerschappij, noch brengen zij de „kinderen van het Koninkrijk” voort dat zijn degenen die „erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus” zullen worden en 'met Hem zullen heerschen duizend jaren' (Matth. 21 : 43; Rom. 8 : 16, 17; Openb. 20 : 4, 6).~~ De godsdienstaanhangers zijn niet in staat het onderscheid te zien tusschen de twee groote organisaties, Jehova's organisatie endie van Satan, welke vijandig tegenover elkaar staan. ~~Gok begrijpen zij niet, dat godsdienst een cultus der demonen is. De godsdienstaanhangers vertoonen geen enkele overeenkomst met Gods organisatie, met Zion Zijn „vrouw”, maar zijn vrienden van „deze wereld”, welke „god” Satan is. Nu zij het zaad van de „vrouw” of de organisatie van Satan zijn, strijden zij tegen Gods vrouw en haar zaad, vooral tegen het „overige van haar zaad” en dit tot aan het einde der wereld toe (Gen. 3 : 15; Openb. 12 : 17). Zij verdrijven de ware „vrouw” van God - vooral degenen, die leden van Zijn hoofdoororganisatie worden en „de vrouw van het Lam” of de „bruid” genoemd worden - alsof deze vrouwen geen plaats hebben in het huis der gemakelikheden des Heeren.~~ De godsdienstaanhangers en de combinatie van den „koning van het Noorden” helpen de 'Asmogendheden' in hun strijd om de wereldheerschappij, terwijl zij het „Heilige Romeinsche Rijk” weder oprichten. ~~Over dezen Noorderkoning staat geschreven: „En op de goden zijner vaderen zal hij geen acht geven, noch op de begeerte der vrouwen [Gods organisatie en haar begeerde kinderen]; hij zal ook op geenen God acht geven, maar hij zal zich boven alles groot maken”.~~ - Dan. 11 : 37.

39 ~~Jehova's sieraad en heerlijkheid rust op de getrouwe kinderen van Zijn organisatie, die Jehova's getuigen zijn. Hij eert hen door het feit, dat Hij hun Zijn boodschap toevertrouwt met het voorrecht deze te verkondigen en gelijk een sieraad rust Zijn bescherming op hen. Zij moeten hun onkreukbaarheid jegens God onder vruige beproevingen tot het einde toe handhaven, wanneer zij de hemelsche heerlijkheid willen binnengaan die hun bereid is.~~ De door demonen bezeten godsdienstaanhangers trachten de vernietiging van de „kinderen” te bewerkstelligen, door hun te dwingen, hun geloof in God en hun onkreukbaarheid op te geven, alsmede hun verbond met God te

verbreken. Bij enkelen, gelijk als bij Judas gelukken hun boosaardige aanslagen en aldus rooven zij van deze ontrouwe „kinderen”, de waardigheid om aan de heerlijkheid deel te nemen, die Jehova voor hen bewaard had. Een getrouw overblijfsel bewaart, gelijk Job, zijn onkreukbaarheid. De heerlijkheid van Jehova is over de leden van dit overblijfsel verschenen, zij geven verder licht als Gods getuigen en beerven tenslotte de beloofde heerlijkheid. - Jes. 60 : 1.

40 De eeuwen door hebben de menschen in den godsdienst en in de organisatie van de zoogenaamde „Christenheid” rust gezocht. Nu laten de politici, het commercieele element en de geestelijkheid van alle richtingen in het openbaar den oproep hooren: „Wat de wereld noodig heeft, dat is meer godsdienst”. Doch tot nu toe hebben zij den menschen door godsdienst nog geen rust gebracht, en kunnen dit ook niet door „meer godsdienst”, in een geprezen „nieuwe wereldorde” na dezen oorlog bereiken. De „Christenheid” zal door de kuiperijen van haar door demonen bezeten heerschers en ondersteuners geen rust vinden. De „nieuwe wereldorde” van haar, laat Jehova en Zijn THEOCRATISCHE HEERSCHAPPIJ buiten beschouwing, - verzet zich tegen Zijn voornemen en is daarom „de verwoestende gruwel”. Deze „gruwel” kan nu op die plaats gezien worden, „waar hij niet hoort”, dat wil zeggen „in de heilige plaats” waar alleen de Theocratie onder Christus Jezus, het recht heeft te zijn en door God daartoe bestemd is om daar te staan. Derhalve zegt Jehova thans door Zijn profeet tot alle menschen, die jegens Hem en Zijn Koninkrijk van goeden wil zijn (Micha 2 : 10): „Maakt u (dan) op, en gaat henen; want dit (land) zal de rust niet zijn; omdat het verontreinigd is, zal het (u) verderven, en dat (met) eene geweldige verderving”. Volgens de Leidsche Vertaling luidt deze plaats: Staat op en gaat heen! want hier is voor u geen rustplaats; wegens verontreiniging zult gij gewelddadig te gronde, ja, te gronde gaan”. Dit komt overeen met de waarschuwing van Jezus, bestemd voor het tegenwoordige totalitaire monster, dat er op uit is de wereld te beheerschen. „Wanneer gij dan zult zien den aruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door Daniël, den profeet, staande in de heilige plaats; (die (het) leest, die merke daarop!). Dat alsdan, die in Judéa zijn, vlieden op de bergen” (Matth. 24 : 15, 16). Jehova is de groote berg of rots en Christus Jezus is Zijn „Evenbeeld”. Wie ontkomen wil, moet uit de „Christenheid” wegvlugten en onder Jehova en in Zijn door Christus Jezus uitgeoefende Theocratische Heerschappij toevlucht zoeken. In de „Christenheid” te verblijven zou beteekenen, in Armageddon om te komen, want de „Christenheid” is „onrein en leidt de

menschen in de vernietiging van Armageddon, alwaar zij zelf ook vernietigd wordt.

41 Het zijn nu de „laatste dagen”. Jezus waarschuwde daarvoor en zeide, dat dan valsche profeten zouden opstaan (Matth. 24 : 24). Dergelijke profeten zijn niet met den geest des Heeren vervuld, maar 'hebben hun buik gevuld met oostenwind' (Job. 15 : 2). Gods Woord zaaien zij niet, maar zij zaaien wind en den stormwind van Armageddon zullen zij oogsten. Deze politieke en godsdienstige profeten doen geweldige voorspellingen en leeren de overleveringen van menschen, welke Gods Woord der profetie krachteloos maken (Matth. 15 : 1-6). Zij staan in een opvallende tegenstelling tot Jehova's getuigen en hun metgezellen, die zich nauwgezet aan Gods Woord houden en Gods Woord en diens profetieën prediken, welke nu in vervulling gaan. Aan wie van beiden geeft het volk der „Christenheid” de voorkeur en welke beslissing neemt het? Jehova antwoordt door Zijn mondstuk: „Zoo'er iemand is, die met wind omgaat, en valschelijk liegt, (zeggende): Ik zal u profeteeren voor wijn en sterken drank (voorwaar, van Ess), dat is een profeet dezès volks”. - Micha 2 : 11.

42 Verder zeide de apostel de volgende profetische woorden: „Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar kittelachtig zijnde van gehoor (hunkerend naar wat het oor kittelt, Leidsche Vert.), zullen zij zichzelf leeraars opgaderen naar hunne eigene bekeerlijkheden; En zullen (hun) gehoor van de waarheid afwenden, en zullen zich keeren tot fabelen” (2 Tim. 4 : 3, 4). Aldus hebben de natiën God vergeten. Zij stellen hun vertrouwen op menschen, Gods boodschap van het gericht en der waarschuwing wijze ze van de hand en geven er de voorkeur aan naar door demonen bezeten menschen te luisteren, die profeteeren dat door menschelijke prestaties, natuurlijk zonder de noodzakelijkheid van Jehova's Theocratische Regeering onder Christus Jezus, goede tijden zullen komen. Tot deze profeten hoort men hen niet zeggen: Predikt niet!” Aldus verkiezen zij godsdienst en zullen in Armageddon geen vreugde, maar slechts droefheid en dood smaken. De Duivel poogt door deze valsche profeten, Jehova's uitverkorenen en hun toegewijde metgezellen te misleiden. Maar de getrouwen zullen zich door godsdienst of den cultus der demonen niet laten beetnemen, maar zullen hun onkreukbaarheid handhaven en voortgaan de waarachtige profetie van het Goddelijke Woord te verkondigen en onwrikbaar voor Zijn THEOCRATIE pal staan, opdat zij aldus onberispelijk zullen zijn in den dag van onzen Heere Jezus Christus'. - 1 Cor. 1 : 8.

Brieven en Ervaringen

ZOO ZAL HUN DES HEEREN WOORD ZIJN.

Jes. 28 : 15.

Gel. medestrijders.

Hierbij wilde ik een ervaring vertellen die goed bewijst, dat de slaapzakken van geestelijken uit den vader den Duivel zijn; Joh. 8 : 44.

Ik was al een paar maal bij een fam. op nabezoek geweest en deze wilde zoo graag eens zien wat de dominee er van zou zeggen en of hij nu kon bewijzen, dat wij een ziel hebben. Meneer had hem opgebeld, dat hij eenige Bijbelsche vragen aan hem wilde stellen en hij zou komen op den zelfden avond, dat ik er ook heen moest, maar dat wist hij niet. Hij liep netjes in de val, wij zaten al met spanning op hem te wachten. Heel vriendelijk kwam hij binnen en al gauw kwamen de vragen op de proppen. „Ja”, zei hij, zoo zalvend langdradig, „over de ziel, hm. hm. daaromtrent zijn verschillende meeningen, daar is hier b.v. een sekte, die noemt zich ernstige Bijbelonderzoekers, of ook wel Jehova's getuigen en deze worden door de Gestapo gezocht, wegens verspreiding van communistische geschriften, kent u die soms?” „Neen” schudden allen. Toen vroeg dominee den Bijbel, hij had er zelf niet eens een bij zich en ging zoeken in Prediker, Maar hij zocht en zocht en kon het niet vinden, toen zei hij: „ja... hier in Prediker moet staan, dat de geest keert weder tot God.” „O”, zei ik, „u bedoelt Pred. 12 : 7” en ik haalde mijn zwaard voor den dag. „Maar hoe verklaart u daartegenover Gen. 6 : 17 en 7 : 23?” vroeg ik. Dominee werd spierwit, zoodat het allen opviel. Hij sprong van zijn stoel en zei: „ik ben niet gekomen om met u een voetbalspelletje te spelen, jullie met je rooie streepjes in den Bijbel” en hij verliet zonder te groeten het vertrek en greep in de gang jas en hoed. Ik kon hem nog gauw achterna roepen: „u moet ook 2 Tim. 2 : 24 eens lezen!” Op de gang zei hij tegen mijnheer: „hoe durft u zulk een gevaarlijk persoon in huis te nemen en hoe is zijn naam, past u toch op want deze menschen zijn heel gevaarlijk, het is hetzelfde, u kunt bij mij komen, d.w.z. naar een dokter gaan, maar u kan ook naar een kwakzalver gaan” en met deze woorden vertrok hij. Hij wilde nog wel eens terugkomen, maar als de familie alleen thuis was. Nu gel. br. en zr. ik ben blij dat ik het voorrecht had om dit mee te maken, het heeft me nog meer overtuigd dat deze geveinsde huichelaars in volslagen duisternis verkeerden en blinde leidslieden zijn. - Matth. 15 : 14.

Hartelijke groeten van een medestrijder en veel sterkte in den dienst. Jes. 50 : 6, 7 en 1 Cor. 13 : 4-7.

UIT DEN MOND DER KINDERKENS.

Gel. Br. en Zr.

Ik wilde even vertellen, dat ik met mijn zootje heb meegemaakt, wat alweer bewijst dat Mattheüs 21 : 16 en Psalm 8 : 3 in vervulling gaat. Het liep tegen St. Nicolaasfeest en de kinderen op school werden daarover ingewijd. Mijn zootje van 4 jaar kwam van school en vroeg: „Mama, komt St. Nicolaas ook in het Koninkrijk?” Neen, iongen, zei ik en legde hem uit, dat het een menselijke instelling is en dat Jehova dat niet wilde.

O, zei hij, dan ga ik niet naar school met St. Nicolaasfeest en hij hield, zoo klein hij was, voet bij stuk. De juffrouw van school kwam er aan te pas en kwam bij mij op visite, vroeg, wat of Henkie mankeerde, en het was een mooie gelegenheid om getuigenis te geven. Ja, zei de juffrouw verder tegen Henkie, maar dan krijg je ook geen lekkers en speelgoed, maar dat kon hem niet schelen, het mocht niet van Jehova en hij ging er niet heen. Wij vonden het allen zeer verheugend en wij zien dat alles uit de Schrift in vervulling gaat.

U allen des Heeren rijksten zegen toegewenscht van een medestrijdster. Rom. 1 : 8, 9; Joz. 1 : 6-9.

DE VRUCHTEN VAN HET „VREEMDE WERK”.

Geliefde medestrijders.

Hierbij wilde ik even een ervaring mededeelen. Ik had een zeer godsdienstig dorp afgewerkt en ging een paar weken later adressen af en kwam toen bij een Mevr., die ik vroeg of ze de lectuur nog gelezen had. Ja, zei ze en ze vond het ook wel mooi, maar ze kon het toch niet zoo goed begrijpen. Toen nam ik mijn hamer en tentpin en begon; ze luisterde met aandacht en toen ik uitgehamerd was, stelde ze me allerlei vragen en

zeide ook, dat ze voor een paar jaar nog nooit geloofd had en volop van de wereld had genoten, tot haar eenigste kind ziek werd en stierf. Toen was ze gaan zoeken en haar man ook en ze raakte aan de kerk verzeild. Zij zei mij, haar man hangt erg aan de kerk, maar zij ging er niet meer heen. Het kon haar niet meer bevredigen, want 3 maanden terug was haar vader gestorven en die was ook niet erg op de kerk gesteld en nu was hij, volgens het heele dorp en de kerk in de verdoemenis en verloren en dat wou er bij haar niet in. Ik sprak een nabezoek bij haar af en dat heb ik deze week afgelegd. Ik heb toen het thema „ziel” behandeld. Bij elken tekst was ze zoo verbaasd, dat dat in den Bijbel stond, en steeds weer zei ze, ja het staat er in en het is waar, want ik geloof den Bijbel. Aan het eind hamerde ik nog eens goed op de Schrift-plaatsen, Micha 3 : 11; Zef. 3 : 4; Jer. 6 : 13, die zeggen dat de geestelijken valsheid bedrijven en leeraars om loon zijn; en ze vond alles even prachtig. Ze vroeg of ik niet meer terugkwam nu ik eenmaal geweest was, ze wou nog zooveel weten en ze had nog zooveel vragen; ik beloofde haar natuurlijk dat ik de andere week weer terug kwam. Toen zei ze, juffrouw, moet u dat nou heelemaal voor niets doen, kan ik u daar niet wat voor geven? Ik legde het haar uit, dat wij dat niet om loon deden. Och, zei ze, ik bedoel niet om u te steunen, maar u moet er zoo'n eind door met dat slechte weer en er zijn toch altijd kosten aan verbonden. Ik zei, ja, dat wel, maar toch maar alleen lectruurkosten en vertelde haar van de goede hoop. Toen gaf ze me twee gulden en zei neemt u ze alsjeblijft mee om dat werk te steunen. Ik zei dat ik dat beslist niet aan kon nemen, want als ze er na de verdere nabezoeken toch niets voor bleek te voelen, dat ze dan niet kon zeggen, dat het bij ons uiteindelijk ook om het geld te doen is. Maar ze wilde er niet van hooren en zei neemt u het toch alsjeblijft mee. Ik hoop dat zij in al de nabezoeken zoo veel vreugde zal hebben en dat er dan weer een sprinkhaan bij het leger des Heeren wordt toegevoegd. (Hierbij de twee gulden).

Ik had nog een fijne ervaring. Ik had een adres doorgekregen om een nabezoek te brengen bij twee dames. Ik ging er heen en behandelde de „ziel” en alles werd nauwkeurig opgeschreven. Toen ik er voor de tweede keer kwam, zag ik er niet twee maar zeven personen zitten, de kinderen, waarvan de oudste 22 en de jongste 12 jaar is. Ik vond het natuurlijk zeer verheugend, ze luisterden ook met alle aandacht en toen ik klaar was, kreeg ik nog allerlei vragen te hooren en bij de 2e en 3e visite al net zoo, of je mocht rooken en of je kerstfeest mocht vieren. Ik greep mijn zwaard en toonde hen aan, dat het niet kon en alles werd grif aangenomen en het jongste meisje vond alles heel looisch. Ze begrijpt alles zeer goed, zoo vroeg ze bijvoorbeeld: juffrouw als alles in het Oude Testament voorbeelden voor nu zijn, beteekent het dan, dat toen David Goliath doodde, straks Christus Jezus het kwaad en onrecht zal doden of wegdoen? Nu, gel. br. en zr., ik was echt verbaasd dat zoo'n jong kind het zoo goed begreep en ook de anderen vonden het geweldig, dat ze het zoo in verband wist te brengen. Ik ging heel verheugd naar huis; allen zijn reuze ingenomen met de boodschap en zijn nu reeds op modelstudie. Zij hebben ook alreeds over werken gesproken, wij zien dus dat het sprinkhanenleger blijft groeien. Exodus 1 : 12; Psalm 105 : 24. Verder des Heeren zegen toegewenscht en veel vreugde in den dienst, een zuster door Zijn genade. 2 Kron. 15 : 7; Hoogl. 1 : 4.

Gel. medestrijders.

Hiermede wil ik nog eens zeggen, dat ik vanmiddag weer bij die Mevr. ben geweest en dat zij reuze ingenomen is met de boodschap. Zij had er al met iedereen over gesproken en was er ook al voor gewaarschuwd geworden. Iemand had haar een heele rij teksten gegeven, die bewijzen moesten, dat wij een ziel hebben, maar ze leken nergens op en ze zei dat die haar verder ook niet meer interesseerden. Ze vertelt aan iedereen, die bij haar komt, dat de doden in het graf rusten en niet verder leven. Ook haar schoonzuster had zij het reeds verteld en deze was er nu ook bij, heeft met aandacht geluisterd en toonde ook reuze belangstelling. Toen ik dezen keer weg ging, gaf die Mevr. me niet twee maar tien gulden. Ik was stom verbaasd en zei dat het beslist geen verplichting was zulks te doen, maar ze zei, neemt u het nu, want ik kan het nu nog doen en misschien later niet. Ik sluit ze hierbij in en verder de hartelijke groeten van Uw zuster in den Heere.